

Det Tredje Testamente

Kompendium over de guddommelige
åbenbaringer fra det 12-binds åbenbaringsværk
"Bogen om det sande liv"

Bogtjeneste for livet

Det 12-bindes værk Libro de la Vida Verdadera (Bogen om det sande liv) er
en arv til hele menneskeheden

og er registreret hos

"Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación
Pública" i Mexico D.F.

under numrene 26002, 20111 og 83848.

Mere information om den spanske originaludgave: Asociación de Estudios
Espirituales Vida Verdadera Apartado Postal 888, México, D.F., C.P. 06000

Oversættelse og redigering:

Traugott Göltenboth; Walter Maier;

Stand: oktober 2016

Redigering (ny stavning og layout):

Buchdienst zum Leben

Manfred Bäse

Kirchweg 5

D-88521 Ertingen

Tlf.: +49 (0) 7371 929 66 42

E-mail: manfredbaese@gmx.de

Det Tredje Testamente oversættes til andre sprog ved hjælp af *DeepL Translator* med denne tyske version som udgangspunkt.

Der er tale om de ægte, originale skrifter, oversat af Gotthold Göldenboth og udgivet af Reichl Verlag, som er beskyttet af ophavsret. Disse skal bevares i deres oprindelige renhed og må ikke ændres. Dette ville være en synd og ville medføre guddommelig dom.

Ansvarlig for dette initiativ er **Anna Maria Hosta** på vegne af Herren, Jesus Kristus, vores Gud, som er ejeren af disse skrifter.

(E-mail: hoanna64@yahoo.com)

DeepL - Download-link: www.DeepL.com/Translator (Business Version)

DeepL oversætter i øjeblikket til over 100 sprog og kan downloades til din computer. Der kræves internetforbindelse for at kunne oversætte.

Udgivet af Bookmundo Verlag
Udgave 1 – 2026
ISBN: 9789403895031

... "Jeg ønsker, at I i opfyldelse af mine profetier med dette ord, som Jeg har givet jer, samler bøger, senere udarbejder uddrag og fortolkninger heraf og bringer dem til jeres medmenneskers kendskab." (6, 52 *)

** Tallet før kommaet henviser til nummeret på undervisningen, og tallet efter kommaet henviser til versnummeret i de 12 bind af bogen "Bogen om det sande liv".*

... "Med denne bog, som menneskeheden til sidst vil anerkende som det Tredje Testamente, skal I forsvare min sag. Menneskeheden kender kun loven fra den "Første Tid" og det, der står skrevet i det Første og Andet Testamente. Men det Tredje vil nu forene og rette det, som menneskene har ændret på grund af manglende forberedelse og forståelse." (348, 26)

... "Denne stemme, der kalder på jer, er den Guddommelige Mesters stemme. Dette ord er fra Ham, der har skabt alt. Essensen af dette værk vil blive grundstenen, på hvilken alle ordninger fremover vil hvile. Han, der har magten til at gøre alt, vil forvandle jeres hjerter af sten til et helligdom af kærlighed og ophøjelse og vil tænde lys, hvor der før kun var mørke." (50, 2)

Bemærkning til læseren:

Mennesket er mere end sin krop. Det er et åndeligt væsen i en jordisk krop. Dette åndelige væsen består af ånd og sjæl. Ånden styrer kroppen gennem sjælen.

I daglig tale bruges "ånd" og "sjæl" ofte som synonymmer. Dette skyldes især den katolske kirkes fastlæggelser.

I de spanske skrifter, som oversættelsen bygger på, står der "espíritu" for begge begreber, undtagen i de tekststeder, hvor begge begreber nævnes sammen, og deres indbyrdes forhold præciseres.

I disse tilfælde udtrykkes "ånd" med det spanske ord for "samvittighed" og for "bevidsthed", nemlig "conciencia", for at skelne mellem dem.

Da en ensartet oversættelse med kun ét begreb for "espíritu" i den tyske oversættelse ville have ført til uklarheder, har oversætterne efter bedste viden og samvittighed bestræbt sig på at oversætte "espíritu" i overensstemmelse med ovennævnte forklaringer med henholdsvis ånd eller sjæl eller åndssjæl.

Læseren bedes i tvivlstilfælde forstå teksterne i åbenbaringerne i deres egentlige betydning.

Forord

Denne bog indeholder et sammenfattende udvalg af tekststykker fra de 12 samlinger med guddommelige åbenbaringer, der udkom i Mexico mellem 1956 og 1962 under titlen »Libro de la Vida Verdadera«. I disse åbenbaringer eller undervisninger åbenbarede Gud sig som Skaber, Dommer og Fader, og Kristus som sit "Ord" og som Guddommelig Mester af Visdom fra Gud, i Helligåndens enhed med Ham.

Det var ingen let opgave at finde og udvælge de tekster blandt den store mængde undervisningstekster, som indholdsmæssigt og sprogligt var mest egnede til en tematisk ordnet udgave og som var uundværlige for de respektive emner med henblik på en så omfattende fremstilling af disse som muligt. Det viste sig også nødvendigt at medtage flere vers, der hørte sammen i betydningen, i det tyske kompendium for at fremhæve en bestemt udtalelse i et vers fra originaludgaven. Ved andre tekststeder var det nødvendigt kun at medtage en del af et større originalvers med forskellige tematiske indhold.

Ved oversættelsen af den spanske originaltekst af Kund til tysk var den nøjagtige gengivelse af indholdet det højeste princip, da dette udgør essensen af det guddommelige ord. Hvor det var muligt, blev den spanske ordlyd også gengivet så ordret som muligt, så der til tider forekommer noget ejendommelige og uvante ord, begreber og udtryk i disse tekster. I nogle tilfælde var det derfor nødvendigt med en fodnote for at give en nærmere forklaring. Grundlæggende blev der dog også lagt vægt på et behageligt og forståeligt tysk sprog, og derfor blev der ofte fraveget en ordret oversættelse, hvis en sådan ville have været sprogligt uharmonisk, og meningen i det pågældende tekststed kunne udtrykkes i godt tysk uden at miste sin betydning.

Selvom stemmeførerne i en tilstand af ekstase ikke bevidst deltog i formuleringen af åbenbaringerne og derved kun stillede deres mere eller mindre udviklede sprog- og begrebsdannende evne til rådighed som redskab for den guddommelige åbenbaring, og selvom åbenbaringernes ordrige kraft langt oversteg deres normale udtryksformåen, var åbenbaringernes sproglige klarhed og udtryksmuligheder dog også afhængige af den åndeligt-sjælelige forberedelse og ordformidlerens ordforråd.

Et særligt problem udgjorde den indholdsmæssigt korrekte oversættelse af begreberne "ånd" og "sjæl", da begreberne "alma" eller "anima" for "sjæl"

fuldstændig mangler i de spanske udgaver, og i stedet anvendes ordet for "ånd": "espíritu". I nogle tilfælde var det derfor ret svært at beslutte, om "espíritu" skulle oversættes i sin oprindelige betydning som "ånd" eller med "sjæl", og beslutningen måtte træffes efter bedste overbevisning. Årsagen til denne delvise forveksling i ordbrugen lå ikke i de guddommelige åbenbaringer selv, men i de sproglige vaner hos dem, der videreformidlede ordene, samt en fejlagtig beslutning ved den senere samling og første udgivelse af "BOGEN OM DET SANDE LIV" i Mexico.

Dette kompendium, der er opbygget efter emner, skal tjene den interesserede læser og alle mennesker, der stræber efter erkendelse og sandhed, til at få et omfattende overblik over, hvad Guds Ånd i løbet af talrige åbenbaringer i Mexico før udgangen af 1950, dvs. i perioden fra 1884 til 1950, har åbenbaret som et nyt budskab og en ny undervisning for menneskeheden. Frem for alt har det dog til opgave at lette og fremme det grundige studium og fordybelsen i Åndens lære, det nye Gudsord.

Takket være den overskuelige emneopbygning er det ved hjælp af indholdsfortegnelsen muligt hurtigt at finde de emner og tekststeder, som netop optager læseren, eller som han har brug for til diskussion med meningsmodstandere eller til drøftelse med åndsbrødre.

Opgaven og bemyndigelsen til at udarbejde dette kompendium i denne form og med denne titel blev givet af Kristus selv i hans nye ord. De enkelte kapitler i bogen behandler hver især et emne (undtagen kap. 61 til 63) og er forståelige for den, der er særligt interesseret, også uden kendskab til de foregående kapitler. Ikke desto mindre er et systematisk studium af værket fra første til sidste kapitel anbefalet og nødvendigt for en fuldstændig forståelse af åndslæren.

Til daglig opbyggelse og vejledning egner kapitlerne 9-11, 16-18, 20-22, 32-36, 43-45, 59-61, 63 og 65 sig særligt godt, hvor der især henvises til de fuldstændige undervisninger i de tyske oversættelsesudgaver af "BUCH DES WAHREN LEBENS" »Libro de la Vida Verdadera«, som kan købes i boghandlen via . Herfra kan den interesserede læser eller troende få et indtryk af, hvordan de guddommelige åbenbaringer er foregået som helhed, og kan ved læsningen af disse såvel som af dette Tredje Testamente opleve dyb glæde og oplysning for ånd og hjerte. Må dette blive til del for alle mennesker af god vilje.

Udgiveren

Indledning

De fleste kristne, uanset hvilken trosretning eller trosgruppe de tilhører, vil opfatte titlen på denne bog: "Det Tredje Testamente" som en overmodighed, da dette værk med den nye åbenbaring dermed sættes på lige fod med det Gamle og Nye Testamente i Bibelen, som de kender, og som betragtes som den hellige skrift og grundlaget for deres tro, der er afsluttet og ikke behøver nogen fortsættelse eller udvidelse.

Den virkelige bibelforsker vil dog vide, at denne traditionelle holdning ikke har noget grundlag i Jesu afgørende lære, som den er overleveret til os i Det Nye Testaments evangelier. Tværtimod! Jesus talte i sine afskedstaler flere gange om sin genkomst og i den forbindelse om "Sandhedens Ånd", "Trøsterens Ånd", "Den Hellige Ånd", som da "vil føre os ind i al sandhed".

Apostlen Paulus udtrykte sin overbevisning om en stor kommende åbenbaring af Gud ved tidernes fuldendelse med ordene: "Nu kender jeg det kun delvis, men da skal jeg kende, ligesom jeg er kendt." (1 Kor 13,12)

Denne indledning har til formål at give den troende kristne og desuden alle interesserede læsere af denne bog en sandfærdig viden om dens tilblivelse, og på hvilken måde og under hvilke ydre omstændigheder Jesu løfte om hans genkomst gik i opfyldelse, da der trods de udsagn, der er indeholdt i selve åbenbaringerne, ville forblive nogle ubesvarede spørgsmål, som kunne give anledning til tvivl og forkerte forestillinger. Denne indledning skal også gøre det lettere at forstå, hvad Guds Ånd efterlod menneskeheden i sin nye åbenbaring som sit tredje testamente.

Som enhver læser af dette nye Guds ord selv kan konstatere, udstråler det højeste autoritet, visdom og kærlighed. Det er opfyldelsen af Jesu løfte om sin genkomst »i skyen« (Lukas 21, 27), hvilket — symbolsk udtrykt i Åndens sprog — betyder: på åndelig vis. Dette Guds Tredje Testamente er således, som en tematisk opbygget sammenfatning af de guddommelige åbenbaringer i Mexico, et sandfærdigt vidnesbyrd om Kristi genkomst "i Ånden"; det er hans tidssvarende budskab og lære til menneskeheden i koncentreret form.

Dette ord skal være en åndelig vejledning for mennesket i dag og føre det til en bedre og dybere forståelse af Gud, af sig selv, af meningen med sin tilværelse på jorden og af de begivenheder, der overgår det i dets personlige liv, samt af de begivenheder og forandringer, der nødvendigvis ledsager indgangen til "Helligåndens tidsalder". Allerede den middelalderlige abbed Joachim af Fiore og

mange andre efter ham talte om denne tid. Det er Kristi kommende fredsrigte på jorden, som er blevet lovet menneskeheden siden profeternes tid.

Med Kristi åndelige genkomst i ordet er denne tidsalder af Ånden og menneskets åndeliggørelse allerede begyndt, og Kristus har med sit nye kærlighedsord vist vejen derhen.

Den centrale begivenhed i Kristi genkomst er, i modsætning til alle kristendommens forventninger, ikke noget fremtidigt, men allerede historie: Den fandt sted i perioden 1866 til 1950 i al stilhed, ubemærket og ubevidst af den "store verden" og kristendommen! Ikke i centrum af den vestlige kristendom, i Rom, eller i centrum for ortodoks fromhed på Athos-bjerget, eller, som mange forventede, i det gamle jødisk-kristne Jerusalem, eller i kredsen omkring protestantisk teologi og religionsfilosofi, men i et land i den såkaldte Tredje Verden, i Mexico! Og heller ikke der inden for den dominerende katolske kirke i magt og pragt, men i et miljø af fattigdom og ubetydelighed blandt det enkle, uuddannede folk i forstæderne eller udkanten af Mexico City, og derfra udstrålende og spredende sig over hele landet. Hvem havde forventet det?

Kristi genkomst blev en realitet i form af åndeligt modtagne budskaber fra Kristus gennem mennesker, som han havde udvalgt, i en tilstand af ekstase inden for nyoprettede, karismatiske, kristen-spiritualistiske menigheder eller broderskaber.

En stor del af disse åbenbaringer blev i årene op til 1950 stenografisk nedfældet, nedskrevet og senere udgivet i 12 samlebind med titlen "Libro de la Vida Verdadera", på dansk: "BOGET OM DET SANDE LIV". I disse sidste år blev alle tidligere undervisninger gentaget i udvidet og uddybet form. Den foreliggende bog indeholder et omhyggeligt udvalg af tekster fra dette værk om alle de emner, der forekommer deri.

Denne samling af Kristi undervisninger samt tematisk opdelte uddrag heraf var fra begyndelsen bestemt af Herren som hans Tredje Testamente for menneskeheden, især for kristendommen. Sandheden i denne alvorlige udtalelse skal gøres tydelig for læseren gennem denne indledning.

Valget af Mexico som det land, der i Ordet er bestemt til Kristi genkomst, har ifølge Herrens ord sin begrundelse i, at de indianske forfædre til de nuværende indbyggere blev martret og voldeligt "kristnet" i hans navn af de spanske erobrere. For det andet har disse folk og deres nutidige efterkommere gennem århundreders undertrykkelse og trældom udviklet mere broderlig ånd,

medmenneskelighed, ydmyghed og tolerance end andre folk på jorden, især de europæiske. Derfor blev der i nutiden også født mange modne sjæle fra det gamle udvalgte "Israels folk" i det mexicanske folk, og de var vidner til opfyldelsen af de løfter, der var givet til det "åndelige Israel".

Også Jesu fødsel, Kristi første komme til verden, fandt ikke sted i magt- og civilisationscentre Rom eller Grækenland, ikke engang i det jødiske kulturcenter Jerusalem, men afsides, under fattige kår, og Jesu hjemstavn og hovedvirkeområde var Galilæa, som blev foragtet af jøderne i Jerusalem. Om dette sagde de skriftkloge fra dengang i en følelse af overlegenhed: "Hvad godt kan der komme fra Nazaret?" Dagens teologer bør ikke begå den samme vildfarelse og fejl og i en følelse af intellektuel overlegenhed hemmeligt tænke: Hvad godt og stort kan der komme fra Mexico?

Hvilke grunde taler for, at de åndelige åbenbaringer der virkelig er af guddommelig oprindelse? Først og fremmest selve åbenbaringerne, som utvivlsomt er gennemsyret af Kristi ånd og sindelag og den himmelske Faders kærlighed og barmhjertighed. Hvilket menneskeligt hjerte skulle forblive uberørt af dette? Også visdommen og dybden i tankerne, åbenbaringerne, formaningerne og undervisningerne afgiver et talende vidnesbyrd om deres ophavsmand. Hvilken vildledende ånd skulle være i stand til at forfalske alt dette med mørke hensigter? Hvordan skulle disse bestå, da disse undervisninger kun kan tjene til forbedring, udvikling og forædling af menneskeslægten?

En yderligere grund, der taler for ægtheden af disse åbenbaringer som et nyt Guds ord, er den omstændighed, at de er sket over en så lang periode og gennem så mange forskellige formidlere og åbenbaringssteder, og alligevel har de i deres ånd og karakter et ensartet præg og peger tydeligt på en eneste åbenbaringskilde. Hvilken mørk magt skulle være i stand til at iscenesætte noget sådant i et helt land i årtier som et forførende tryllespil – til spot mod Gud? Det er simpelthen umuligt og ville Gud som kærlig fader til sine menneskebørn og øverste leder af jordiske skæbner aldrig tillade.

Yderligere vægtige grunde til disse åbenbaringers sandhed som vidnesbyrd om Kristi åndelige genkomst i Ordet er overensstemmelserne mellem Jesu løfter om sin genkomst og dens "tegn" og begivenhederne i Mexico i en periode med verdensomvæltende og forandrende begivenheder med to verdenskrige. I denne forbindelse henvises der til indledningen i bind I af "BOGEN OM DET SANDE LIV" med titlen: "Kristi genkomst i lyset af bibelske løfter", ligesom til studiet af Ernesto Enkerlin med titlen "Guds ånds værk", begge udgivet af Reichl Verlag.

Et vigtigt vidnesbyrd for denne verdensregion og dermed også for Mexico som sted for Kristi åndelige genkomst blev givet til kristendommen i det 19. århundrede af den såkaldte "Guds skrivende tjener", Jakob Lorber. Et sted i sit store værk om den nye åbenbaring taler Jesus om, at hans åndelige genkomst vil finde sted i et land på den anden side af det store verdenshav, altså Atlanterhavet (Gr. Ev. Joh. 94, 14-15). Bør dette ikke være anledning for dem, der tror på åbenbaringerne gennem Lorber, og for alle åndeligt vågne kristne til at spørge sig selv, om denne profeti ikke allerede er gået i opfyldelse, og til at undersøge, om der i et af landene på det amerikanske kontinent er sket noget, der hævder dette og også lever op til det? Bedømmelseskriteriet herfor bør dog ikke kun være omfanget af den åbenbarede skabelsesviden, men frem for alt den guddommelige kærlighed og visdom, der kommer til udtryk.

En sådan begivenhed har faktisk fundet sted og begyndte i begyndelsen af 1860'erne i Mexico. En simpel mand fra folket ved navn Roque Rojas havde dengang, den 23. juni 1861, en første kaldelsesoplevelse gennem ærkeenglen Gabriel og en vision, hvor hans mission som Herrens jordiske forløber blev forkyndt for ham.* Efter at han gennem en yderligere stor vision var blevet overbevist om ægtheden af sit guddommelige kald, begyndte han at fortælle andre mennesker om de budskaber og syn, som han modtog i en tilstand af ekstase, og samlede således gennem sin overbevisningskraft og troværdighed efterhånden en menighed af troende omkring sig. Gennem den åndelige helbredelsesgave, der kom til ham, blev han i den efterfølgende tid vidt kendt og højt værdsat af alle, der søgte hjælp og råd. Han grundlagde et første forsamlingssted, hvor Elias for første gang talte gennem ham den 1. september 1866, og hvor syv mænd og kvinder blev indviet til ledere af de nyoprettede menigheder, som symboliserede de syv segl fra de tilsvarende epoker i frelseshistorien.

** Nærmere oplysninger herom findes i indledningen til "Die Dritte Zeit", Reichl Verlag*

Da deltagerne i et møde i påskeugen 1869 ikke udviste den ærbødighed og andagt, som Roque Rojas forventede af dem, greb en hellig vrede ham, og han ødelagde de guddommelige åbenbaringer, han indtil da havde modtaget gennem Elias. Han erklærede forsamlingsstedet for lukket og satte dermed en for tidlig stopper for sit velsignende virke. Men det gode frø, han havde sået, spirede og blomstrede andre steder, og i en af De Syv Segls menigheder talte Kristus selv for første gang år senere, i 1884, gennem en af deres missionærer, der var forblevet tro. Fra da af fortsatte de guddommelige åbenbaringer uafbrudt gennem generationer frem til slutningen af 1950.

Antallet af menigheder og troende voksede i denne periode stadig mere, så denne kristne-spiritualistiske bevægelse, som Kristus betegner som sit åndsværk, til sidst omfattede flere hundrede menigheder med tusinder af tilhængere i hele landet.

De troende samledes regelmæssigt søndag formiddag i deres enkle menighedssale eller også i private lokaler, og overalt, hvor en eller flere ordformidlere stod til rådighed, åbenbarede Guds Ånd sig samtidig, alt efter tilhørernes behov og modtagelighed.

En gang om ugen fandt der helbredelsesgudstjenester sted, hvor Guds ånde verden åbenbarede sig åndeligt ved at undervise, rådgive og helbrede. Der skete mange åndelige helbredelser af krop og sjæl, men desværre blev disse ikke nedskrevet og bevidnet for eftertiden. Man betragtede dem åbenbart ikke som noget usædvanligt eller værd at videregive.

Med den af Herren længe forud annoncerede og fastsatte afslutning på de guddommelige åbenbaringer og åbenbaringerne fra Guds ånde verden ved årets udgang 1950 indtrådte der et dybt brud inden for Åndsarbejdet, en splittelse mellem de menigheder, der holdt sig til denne Kristi anvisning og afstod fra yderligere åndsmeddelelser, og de menigheder og menighedsledere, der ikke holdt sig til den og nu lod deres talere falde i en trancetilstand og dermed åbnede dør og port for den lavere ånde verden og vildledende ånder til falske Kristus- og åndsbudskaber.

Desværre havde disse ulydige menigheder en langt større tiltrækningskraft på det enkle folk end de trofaste, hvis medlemmer for det meste opløste sig i små grupper eller skiftede over til det andet lejr, fordi der der blev "tilbudt" mere til menneskets underholdnings- og sensationslyst end ved de stille andagter med oplæsning af et undervisningsafsnit og efterfølgende udveksling af tanker herom.

På trods af disse ugunstige omstændigheder begyndte en gruppe mænd og kvinder efter 1950, for det meste tidligere stemmeførere, at indsamle de over hele landet spredte åbenbaringer for at udgive dem i bogform og gøre dem kendt for menneskeheden. I den forbindelse måtte de hovedsageligt støtte sig til kopier af de maskinskrrevne manuskripter, som var udført af skriverne selv efter datidens stenografiske referater af foredragene og derefter videregivet som kopier på anmodning. Der blev samlet et stort antal forskellige åbenbaringsmanuskripter, hvoraf 366 til sidst blev udvalgt til optagelse i samlingsbindene af "Libro de la Vida Verdadera", på dansk: "BOGET OM DET SANDE LIV".

Selvom disse altså kun udgør en del af alle åbenbaringerne, især fra de sidste år før 1950 – hvilket også bevises af en for nylig "opduket" stor bunke med tilsyneladende endnu ikke offentliggjorte åbenbaringsmanuskripter fra en tidligere stemmeførers bo – kan man i betragtning af dette store antal åbenbaringer gå ud fra, at de, betragtet som en helhed, indeholder alle de emner og læringsindhold, som Guds Ånd ønskede at formidle til menneskeheden og oplyse den om, så den kan finde vejen til en lysere fremtid.

I 1962 udkom i Tyskland et første tysk udvalg af dette samlede værk under titlen: "Die Dritte Zeit" (Den tredje tid), som for første gang også gjorde Herrens åbenbaringsord kendt for en begrænset kreds af mennesker i det tysksprogede område. Siden 1979 har Reichl Verlag også udgivet de tyske bind af "BUCH DES WAHREN LEBENS" (Bogen om det sande liv) på , hvorfra de kan købes via boghandlerne.

I 1970'erne blev "Gesellschaft für geistige Studien" (Selskabet for åndelige studier) grundlagt i Mexico City, som satte sig for at forvalte og bevare åbenbaringsmanuskripterne samt udgive nye oplag af samlingsbindene og ledsagende litteratur. I dette ser foreningen også i dag sin egentlige opgave, men ikke i den centrale ledelse af en religiøs bevægelse, der har den enkeltes eget ansvar i lyset af samvittigheden som grundlag.

Hvor vi end slår op i dette værk, læser og oplever vi åndeligt de overbevisende, vise og kærlige ord og åbenbaringer fra Kristus gennem hans forberedte menneskelige redskaber – mennesker, der til dels knap nok havde en verdslig skolegang og ofte slet ikke beherskede det sprog, der kom fra deres læber, endsige indholdet, visdommen og den guddommelige autoritet, der kom til udtryk deri.

Dette nye Gudsord indeholder på den ene side bekræftelser og forklaringer på begivenheder og åbenbaringer i det gamle folk Israel og under Jesu jordiske liv og virke, på den anden side bringer det en rigdom af nye åndelige erkendelser, som til dels udgør gennemgribende korrektioner af det overleverede kristne verdensbillede. Dette vedrører Guds billede, Jesu og Marias guddommelige natur, menneskets væsen med en indbygget guddommelig gnist og en evig udvikling af sjælen, forestillingerne om himmel og helvede, dommedag eller den sidste dom, læren om frelse og syndernes forladelse, opstandelsen fra de døde og det evige liv. Også med hensyn til udøvelsen af den kristne tro, tilbedelsesformerne, sættes der til dels nye standarder og mål, og det gamle og velkendte sættes i

tvivl eller forkastes, hvilket især vedrører gudstjenesteformer og kirkelige bygninger.

Det centrale budskab svarer til det, Jesus bragte: i stedet for ydre religionsudøvelse, udstillet fromhed — et indre bønoliv og individuel handling efter egen samvittighed; i stedet for beregnende velgørenhed ud fra egoistiske motiver – spontan, uselvsk handling ud af kærlighed til Gud, menneskene og naturen, Guds skaberværk, hvor "kærlighed" kan have mange udtryksformer: opmærksomhed, hensyn, respekt, medfølelse, hengivenhed, trøst, hjælp og støtte; i stedet for en bekvem, blind tro — en levende, seende tro baseret på erkendelse og åndelig viden.

I sine åbenbaringer rettede Herren først sit ord til de tilstedeværende troende, som han ofte tiltale som "(Mit) folk", "disciple" eller "arbejdere", lejlighedsvis også som "(elskede) Israel". I bredere forstand retter hans ord sig dog, med få undtagelser, til hele det åndelige Israel, hele Guds folk i hele verden og til mennesker af alle folkeslag, racer og religioner. Men vil disse med glæde byde det nye Gudsord velkommen og anerkende det?

Dette skal og må ikke være anledning til grundlæggelsen af et nyt religiøst fællesskab, en kirke eller en sekt. Det er Guds kald til fornyelse og åndeliggørelse af mennesket og alle dets samfundsmæssige og religiøse institutioner. Den, der forkaster Hans Tredje Testamente for menneskeheden, forkaster Ham selv og Hans Hellige Ånd, der åbenbarer sig deri. Dette advarende ord fra selve Guds nye kærlighedsbudskab må enhver vel overveje og tage til sig, ligesom de advarsler, der er indeholdt i Jesu lignelser om de "kloge og de tåbelige jomfruer" (Matt. 25, 1-13) og om det "kongelige bryllup" (Matt. 22, 2-14). For dette ord er den hellige olie til Åndens slukkende lys, det er brødet og vinen fra Herrens bord, den evige næring og forfriskning for sjælen.

Indhold

Forord	6
Indledning	8
I. Kristi genkomst – Den tredje åbenbaringstid	31
Kapitel 1 – I forventning om Kristi genkomst	31
Indledende a tblik på frelseshistorien	31
Håb og forventninger.....	32
Bibelske løfter	34
Opfyldte tegn.....	36
Kapitel 2 – Den tredje tids morgenrøde	37
Den første bekendtgørelse.....	37
Budskaber og henvisninger fra hele verden.....	38
Elias' virke som Herrens forløber.....	40
Kapitel 3 – Den åndelige sol ved Kristi genkomst	43
Herrens komme	43
Alle øjne vil se mig.....	45
Kapitel 4 – Undervisningen gennem guddommelige åbenbaringer	47
Åbenbaringernes kilde.....	47
Åbenbaringsstederne og modtagerne af åbenbaringerne	48
Overbringelsen af guddommelige åbenbaringer	51
Formen af åbenbaringerne.....	55
Den tidsmæssige begrænsning af åbenbaringerne	57
Kapitel 5 – Årsagen til den nye gudsåbenbaring	57
Guds frelsesvilje.....	57
Fjernelsen af vildfarelser og ydre kultformer	59
Oplysning om det sande liv	61
Menneskets udvikling, åndeliggørelse og frelse	64
Kapitel 6 – Det Tredje Testamente og den store livets bog	65
Guds bog om kærlighed, sandhed og visdom	65

Kapitel 7 – Virkningen og betydningen af åndslæren	70
Virkningen af åbenbaringerne	70
Indsigt og håb fra det nye ord	72
Kapitel 8 – Kristi nye menigheder, disciple, apostle og Guds sendebud	78
Lys og skygge i åbenbaringsmenighederne	78
Ægte discipelskab, nye apostle	83
Guds sendebud i hele verden og til alle tider	84
II. Tilbageblik på den første og anden åbenbaringstid	87
Kapitel 9 – Historier og skikkelser fra Israels folk	87
Historien om syndefaldet	88
Viljesfrihed og arvesynd	88
Syndfloden	89
Abrahams offervilje	90
Jakobs drømmebillede af himmelstigen.....	90
Josef og hans brødre.....	91
Israels vandring gennem ørkenen under Moses	92
Elias' kamp for den sande Gud	93
De tolv stammer i Israel.....	94
Profeterne og de første konger i Israel.....	94
Kapitel 10 – Da tiden var inde	95
Profetiske forudsigelser	95
Messiasforventningen hos det jødiske folk	95
Maria, Jesu biologiske mor	96
Tilbedelsen af Jesusbarnet	97
Kærlighedens bånd mellem Jesus og Maria	97
Jesu viden og visdom	97
Menneskenes manglende forståelse i Nazareth	98
Kapitel 11 – Jesu virke på jorden.....	99
Dåben i Jordanfloden; forberedelsestiden i ørkenen.....	99

Jesu enhed med Gud	99
Manglende anerkendelse af Jesus som den forventede Messias	100
Jesus som frelsende gæst blandt det enkle folk.....	101
Den utrættelige prædikant Jesus	101
Jesu kærlighed til børn og naturen.....	102
Jesu lære	103
Jesu "mirakler"	104
Den utro kvinde	105
Maria Magdalena.....	106
Nikodemus og spørgsmålet om reinkarnation	107
Jesu forvandling	107
Manglende mod til at bekende sig	108
Fjendtligheder mod Jesus.....	108
Farevelsmeddelelse	109
Jesu indtog i Jerusalem.....	109
Den sidste nadver	111
Kapitel 12 – Lidelse, død og opstandelse	112
Jesu livslange strabadser og lidelser.....	112
Judas' forræderi.....	112
Jesu lidelse	113
Jesu forløsningsgerning i de hinsidige verdener	118
Jesu fremmøde efter hans opstandelse	119
Kapitel 13 – Jesu og hans apostles mission og betydning.....	121
Korrekturen af det gamle gudsbillede og dets traditioner	121
Jesu forbillede.....	122
Betydningen af Jesu lære	122
Kald, læretid og prøvelser for Jesu disciple	123
Apostlen Johannes.....	123
Apostlene Peter og Paulus.....	125

Apostlenes forbilledlighed	126
Kristendommens udbredelse	127
III. Tiden med kirkekristendommen	128
Kapitel 14 – Kristendom, kirker og kulter	128
Kristendommens udvikling	128
Kultiske handlinger	129
Geistligheden	130
Nadver og messe	131
Dåben.....	132
Dødens minde.....	134
Materielle symboler, kors og relikvier	135
Helgenkult.....	136
Kirkens højtider	136
Guds nærvær trods falske kultformer	138
Kapitel 15 – Skindkristne, kirkelige vildlærer og misforhold.....	139
Navnekristne.....	139
Vantro og trosfanatikere	140
Forvrængninger af Jesu lære og deres konsekvenser	141
Fejludviklinger og misforhold i kristendommen.....	143
IV. Loven – kærlighed til Gud og næsten	145
Kapitel 16 – Den guddommelige lov	145
Den guddommelige lovs magt	145
Guds kærlighedslov i åndsværket.....	146
Tilsidesættelsen af de guddommelige love og dens konsekvenser	147
Opfyldelsen af den højeste lov	149
Kapitel 17 – Den nye måde at tilbede Gud på	150
Udviklingen af tilbedelsesformerne	150
Skinnende bønner uden hengivenhed og tro	151
Den sande bøn.....	153

De fire aspekter af den fuldkomne bøn.....	154
Den spontane hjertebøn uden ord.....	155
Den daglige bøn.....	157
Hviledagen som en dag til selvransagelse	158
Bed, så skal der gives jer.....	159
Velsignelsen ved forbøn	161
Nødvendigheden af bøn	161
De helbredende virkninger af bønnelivet.....	162
Bønnens kraft	163
Kærlighed til Gud og næsten som tilbedelse af Gud	165
Dialogen mellem Gud og mennesket	166
Kapitel 18 - Barmhjertighedens gerninger og kærlighedens centrale betydning	169
Den tilbagevirkende velsignelse ved gode gerninger.....	169
Ægte og falsk velgørenhed	170
Åndelig og materiel kærlighedshandling.....	171
Kærlighedens omfattende betydning.....	172
Kærlighedens store kraft	174
V. Guds åbenbaringsformer og virke	175
Kapitel 19 – Guds treenighed	175
Guds enhed med Kristus og Helligånden.....	175
Guds tre åbenbaringsformer	177
Gud som skabende ånd og fader.....	179
Kristus, kærligheden og Guds ord	180
Helligånden — Guds sandhed og visdom	182
Kapitel 20 - Maria, Guds moderlige kærlighed	182
Marias jordiske tilværelse i ydmyghed.....	182
Maria og Jesus	183
Marias jomfruelighed	183

Maria som forbillede for kvinden	184
Maria som menneskenes forbeder, trøster og medforløser	185
Marias guddommelige natur	187
Marias universelle udstråling	188
Kapitel 21 – Guds almagt, allestedsnærvær og retfærdighed	189
Guds magt.....	189
Guds nærvær i alt det skabte	190
Skæbneslag.....	192
Guds retfærdighed	193
Kapitel 22 – Guds kærlighed, omsorg og nåde	196
Den himmelske Faders kærlighed	196
Guds omsorg og hjælp.....	197
Den Højeste Guds ydmyghed	199
Guds medfølelse og medlidelse.....	200
Guds tilgivelse, nåde og barmhjertighed.....	201
Kapitel 23 – Guds inspirationer og åbenbaringer	202
Guddommelige inspirationer	202
Tilpasningen af guddommelige åbenbaringer til menneskers forståelse ..	204
Forskellige former for Guds åbenbaringer	204
Nødvendigheden af guddommelige åbenbaringer	206
Den guddommelige åbenbarings uendelighed	207
Guds nærværs åbenbaring i mennesket	208
VI. Skabelsen	209
Kapitel 24 – Den åndelige og den materielle skabelse	209
Skabelsen af de åndelige væsener	209
De store ånders virke i skabelsesværket	210
Guds forsynstanker.....	210
Skabelsen af materielle verdener for åndevæsenerne	210
Menneskets skabelse.....	211

Mindet om paradiset	212
Menneskets natur.....	212
Skaberens enhed med skabelsen	212
Kapitel 25 - Naturen	213
Naturlovene.....	213
Guds nærvær i naturen	214
Naturen, Guds skabelse og lignelse for det åndelige	214
Guds børns magt over naturen	215
Mennesket og naturen	215
Kapitel 26 - Andre verdener	217
Kristi universelle lys	217
Den åndelige forbindelse mellem verdenerne	218
At lære andre verdener og livsformer at kende	219
Stjernernes bestemmelse.....	220
Kapitel 27 – Det hinsides.....	220
Den nødvendige viden om det åndelige liv	221
"Himlen" og "helvede"	221
Himlens musik	224
I Min Faders hus er der mange "boliger"	225
VII Udviklingsvejen mod fuldkommenhed.....	225
Kapitel 28 – Døden, døden og opvågnen i det hinsides.....	226
Åndens udødelighed.....	226
Forberedelse på at forlade denne verden.....	226
Overgangen til den anden verden	228
"Dødssøvn"	229
Genforeningen i det hinsides	230
Dommen over ånden gennem den egne samvittighed	230
Den genvundne åndelige bevidsthed	233
Kapitel 29 – Sjælernes renselse og opstigning i det hinsides.....	234

Samvittighedskvaler, anger og selvbekrejdelse	234
Den udlignende retfærdighed	235
Sjælernes opstigning til Guds rige	237
Kapitel 30 - Sjælens udvikling gennem reinkarnationer	239
Udviklingsloven	240
"Kødets opstandelse" — korrekt forstået	241
Sjælernes forskellige udviklingsstadier	242
Kendskabet til tidligere jordiske liv og ens eget udviklingsniveau	242
Kærlighed som en nødvendighed for den åndelige og sjælelige udvikling	243
Forskellige årsager til reinkarnationer	244
Vejen til fuldkommenhed	245
Livets universelle skole	246
Reinkarnationslærenes overbevisende kraft	248
En sjæls reinkarnationsveje	248
Kapitel 31 – Frelse, forløsning og evig frelse	250
Korrektion af falske forestillinger om forløsningen	250
"Himlen" skal erobres	254
Den mægtigste kraft til frelse	257
Frelse og forløsning for hver sjæl	258
Guds børns herlige fremtid	260
VIII. Mennesket	261
Kapitel 32 – Inkarnation, natur og menneskets opgave	261
Inkarnationen på jorden	262
Den rette vurdering af kroppen og dens ledelse gennem ånden	263
Betydningen og opgaven for sjæl, ånd og samvittighed i mennesket	264
Guds tempel i mennesket	268
Kapitel 33 – Mand og kvinde, forældre og børn, ægteskab og familie	269
Forholdet mellem mand og kvinde	269
Menneskets natur og opgave	270

Kvinden, hustruen og moderen.....	272
Opdragelsen af børn og unge	273
Et ord til børnene og jomfruerne	275
Ægteskab og familie.....	276
Kapitel 34 – Viljesfrihed og samvittighed.....	278
Betydningen af samvittigheden og viljesfriheden	278
Misbruget af viljesfriheden.....	280
Den nødvendige efterlevelse af samvittighedens impulser	282
Kampen mellem viljesfrihed og samvittighed	283
Skærpelse af samvittigheden gennem det nye Gudsord	284
Kapitel 35 – Tankenes, følelsernes og viljens magt	285
Udsendelse og modtagelse af tanker og deres virkninger	285
Kraften i følelser, ønsker eller frygt.....	287
Manglen på selvovervindelse	288
<i>IX Læren om den guddommelige visdom</i>	288
Kapitel 36 – Tro, sandhed og erkendelse.....	288
Den alt overvindende tro	289
At erkende Guds sandhed	290
Erkendelsen af det åndelige og guddommelige	291
Forudsætninger for åndelig erkendelse	292
Den nødvendige bevidsthedsudvidelse hos mennesket	293
Kapitel 37 – Den rette forståelse af bibelske tekster	294
Fortolkningen af bibelske ord og løfter	295
Jesu åbenbaring gennem apostlen Johannes	298
Kapitel 38 - De tre åbenbaringstider og de syv segl-epoker	299
Guds åbenbaringers afhængighed af udviklingen	299
Guds tre testamente.....	301
Den tredje tid.....	303
De syv epoker i frelseshistorien.....	304

Kapitel 39 – Det jordiske og det åndelige Israel.....	307
Israels historiske mission, dets fiasko.....	307
Opdelingen af det jødiske folk i jordisk og åndeligt sindede.....	308
Det åndelige folk Israel	310
De 144.000 udvalgte og mærkede	312
Kapitel 40 – De gode og de onde kræfter	314
Oprindelsen til det gode og det onde.....	314
Hovmod og ydmyghed.....	317
Det gode, mennesket med god vilje	318
Det onde, det onde menneske	319
Kampen mellem det gode og det onde	320
Fristelser og forførelser	321
Moralske forbrydelser	322
Det ondes magtesløshed og forgængelighed	323
Tilgivelsens kraft	323
Kapitel 41 – Forbindelsen mellem denne verden og den hinsides	324
Inspiration og hjælp fra den åndelige verden	324
Forvirrede og ondsindede ånder	326
Åndernes kamp om menneskene.....	329
Forbindelsen med Guds åndsverden.....	330
Kapitel 42 – Skyld og soning, prøvelser og lidelser	332
Nødvendigheden af anger og soning.....	332
Soningsloven.....	334
Årsagen til prøvelser og lidelser	334
Tro, underkastelse og ydmyghed i prøvelserne	336
Betydningen af lidelse og smerte	337
Kapitel 43 – Sygdom, helbredelse og fornyelse	339
Sygdommens oprindelse og mening	339
Helbredelse ved egen kraft	340

Menneskets fornyelse	341
Kapitel 44 – Livet i guddommelig forstand	341
Den nødvendige balance	341
Gode og fordærlige glæder.....	342
Velsignet og ulykkelig rigdom.....	343
Loven om at give.....	344
Opfyldelsen af pligter og opgaver	345
Kapitel 45 – Forudbestemmelse, mening og opfyldelse i livet	346
Guds forsyn og bestemmelse i menneskets skæbne	346
I livets skole	349
Menneskelivets mening og værdi.....	349
X Materialisme og spiritualisme	352
Kapitel 46 – Det vildledte, materialistiske menneske	352
Menneskets åndelige træghed, uvidenhed og hovmod.....	352
Den manglende vilje til afkald, anstrengelse og ansvar	354
Menneskets sjælelige elendighed	356
Forkerte jordiske adfærdsmønstre og deres konsekvenser	358
Kapitel 47 – Materialisme og spiritualisme.....	359
Virkningen af den herskende materialisme.....	359
Spiritualismens væsen	360
Hvem kan med rette kalde sig spiritualist?	361
Spiritualismen i religionerne og trosretningerne	362
Kapitel 48 – Åndelige gaver og åndeliggørelse	363
Menneskets åndelige evner	364
Forudsætninger og kendetegn ved ægte spiritualitet.....	367
Spiritualitetens velsignende virkning	368
XI Menneskeheden	369
Kapitel 49 – Religion og retspleje.....	369
Ingen religion eller trosretning er den eneste sande	369

Religionernes modstand mod udvikling	371
Forholdet mellem religion og videnskab	372
Den jordiske retfærdigheds hårdhed og uretfærdighed	373
Menneskets hårdhjertede selvretfærdighed	374
Den jordiske retfærdighed som et nødvendigt onde	374
Kapitel 50 – Uddannelse og videnskab	374
Forfængelighed og vidensstolthed	374
Konsekvenserne af materialistisk tænkning.....	376
Inspiration til nye videnskabelige erkendelser fra Gud og den åndelige verden.....	379
Anerkendelsen af de videnskabsfolk, der arbejder for menneskehedens bedste	381
Kapitel 51 – Magthavere, magtmisbrug og krige	382
Den forgængelige vildfarelse om jordisk magt og storhed	382
Den uberettigede udøvelse af magt over mennesker og folk.....	383
Betragtninger om Anden Verdenskrig.....	385
Krigens forkastelighed og meningsløshed	387
Kapitel 52 – Uretfærdighed og menneskehedens forfald.....	388
De stærkes undertrykkelse og udnyttelse af de svage.....	388
Menneskets fordærvelse	390
Den omvendte verden hos en umoden menneskehed	392
XII Dom og renselse af menneskeheden	394
Kapitel 53 – Dommens tid er kommet	394
Høsten af frugterne af menneskets såning	394
Renselse af menneskeheden i dommen.....	395
Guds kærlighed i dommen	397
Kapitel 54 – Kampen mellem verdensanskuelser, religioner og kirker.....	398
Åndelige kampe forud for Kristi fredsrige på jorden.....	398
Kampen om den åndelige overhøjhed på jorden.....	399

Bekæmpelsen af åndslæren	400
Ignorering eller bekæmpelse af åndelige budskaber og åndelig helbredelse	402
Kapitel 55 - Renselse af jorden og menneskeheden i dommen.....	403
Guds og naturens advarende stemme før renselsesdommen	403
Det ondes magt og herredømme bliver brudt	405
Apokalyptiske krige, epidemier, plager og ødelæggelser	407
Natur og naturkatastrofer	408
Guds kærlighedens retfærdighed og barmhjertighed.....	410
Dommens virkning.....	411
XIII Forvandling og fuldendelse af verden og skabelsen	412
Kapitel 56 - Sejr og anerkendelse af Kristi åndsværk.....	412
Udbredelsen af åndslæren gennem Guds sendebud	412
Kampen om anerkendelsen af det nye ord	413
Kraften i Helligåndens lære	413
Erkendelsen af Kristi genkomst i hele verden	415
Kapitel 57 – Omvendelse og forandring på alle områder	416
Nye og dybere erkendelser	416
Oplysning gennem gudsudsendte mennesker	418
Menneskets forvandling.....	419
Forandringer og omvæltninger i alle livets områder.....	422
Kapitel 58 – Kristi fredsrige og skabelsens fuldendelse	424
Den afgørende magt i Kristi fredsrige.....	424
Det nye menneske.....	424
Jorden som det forjættede land og afspejling af himmelriget.....	426
Skabelsens fuldendelse	428
Lovsangen om den genoprettede skabelsesharmoni.....	429
XIV Missionsopgaven	430
Kapitel 59 – Opgave om udbredelse af det nye Guds ord	430

Vejledning til fremstilling af bogbind, uddrag og oversættelser	430
Retten til at lære det nye Guds ord at kende	431
Anvisninger for udbredelsen af åndslæren	432
Kapitel 60 - At virke i Kristi ånd	434
Nødvendige egenskaber, dyder og evner hos de nye disciple	434
Den rette adfærd ved videreformidlingen af ordet	438
Den rette måde at forkynde ordet på	440
Opgave til trøst og helbredelse af dem, der lider fysisk og sjæleligt	443
Tidspunktet for udbruddet til den verdensomspændende mission	445
XV. Formaninger, advarsler, undervisning	445
Kapitel 61 - Herrens formaninger og advarsler	445
Bud og påbud	446
Tro, håb, kærlighed, ydmyghed, tillid	447
Bøn, studier, årvågenhed, fornyelse og åndeliggørelse	449
Advarsler rettet til åbenbaringsmenighederne	450
Advarsel mod fortsættelse af åbenbaringerne efter 1950 og falske "Kristus-åbenbaringer"	451
Dårlige vaner, hykleri, lasterlighed	453
Falske bodsøvelser og falske forventninger	454
Advarsel til folkeslagene og de magtfulde på jorden	455
Kapitel 62 – Ord til de tilstedeværende tilhørere i Mexico	456
Ord til de tilstedeværende tilhørere i Mexico	456
Kapitel 63 – Undervisning til menighederne og alle Kristi disciple	472
Kristi åndsværk	472
Det åndelige Israel og det jødiske folk	481
Discipelskab og spiritualitet	483
Udvikling	493
Renselse og fuldkommenhed	497
Denne side og den anden side af det jordiske	500

Åbenbaringer fra det Guddommelige	504
Mennesket og dets bestemmelse	506
Dårlige vaner, fejltagelser, vildfarelser.....	511
Menneskets renselse og åndeliggørelse	514
XVI. Profetier og lignelser, trøst og løfte	516
Kapitel 64 – Profetier	516
Opfyldelsen af gamle og nye profetier	516
Stor folke-profeti fra den 10. januar 1945, mod slutningen af Anden Verdenskrig.....	517
Krig og naturkatastrofer — tegn på himlen.....	519
Profeti om splittelsen i de mexicanske menigheder	520
Kapitel 65 – Lignelser, trøst og løfte	520
Lignelsen om de dårlige forvaltere	520
Lignelsen om rejsen gennem ørkenen til den store by	521
Lignelsen om en konges storsindethed	525
Saligprisninger og velsignelser.....	526
Opmuntringer til opadgående udvikling	527
Guds kald	528
Opfordring til menneskene i denne tid:	528
Opfordring til de intellektuelle:	529
Opfordring til de trætte og tyngede:.....	529
Opfordring til det åndelige Israel:	529
De guddommelige undervisninger i Mexico 1866-1950	530

1. Kristi genkomst – Den tredje åbenbaringstid

Kapitel 1 – I forventning om Kristi genkomst

Indledende a tblik på frelseshistorien

1. I tidernes morgen manglede verden kærlighed. De første mennesker var langt fra at kunne føle og forstå den guddommelige kraft – den åndelige essens, der er oprindelsen til alt skabt.

2. De troede på Gud, men de tilskrev Ham kun magt og retfærdighed. Menneskene troede, at de kunne forstå det guddommelige sprog gennem naturens elementer; derfor tænkte de, når de så naturen mild og fredfyldt, at Herren var tilfreds med menneskenes gerninger; men når naturkræfterne blev sluppet løs, mente de at genkende Guds vrede, der gav sig til kende i denne form.

3. I menneskenes hjerter havde forestillingen om en frygtindgydende Gud, der bar vrede og hævntrøst i sig, taget form. Når de derfor troede, at de havde fornærmet Gud, bragte de ham brændofre og offergaver i håb om at forsone ham.

4. Jeg siger jer, at disse offergaver ikke var inspireret af kærlighed til Gud: det var frygten for den guddommelige retfærdighed, frygten for straf, der drev de første folk til at betale tribut til deres Herre. 5. Den guddommelige Ånd kaldte de blot Gud, men aldrig Fader eller Mester.

6. Det var patriarkerne og de første profeter, der begyndte at gøre det forståeligt for mennesket, at Gud ganske vist var retfærdighed — ja, men fuldkommen retfærdighed; at han frem for alt var Fader og som Fader elskede alle sine skabninger.

7. Skridt for skridt vandrede menneskeheden langsomt på vejen mod sin åndelige udvikling og fortsatte sin pilgrimsrejse, skiftede fra en tidsalder til en anden og lærte gennem de åbenbaringer, som Gud til alle tider gav sine børn, lidt mere om det guddommelige mysterium at kende.

8. Ikke desto mindre opnåede mennesket ikke fuld erkendelse af den guddommelige kærlighed; for det elskede ikke virkelig Gud som en fader, og det var heller ikke i stand til i sit hjerte at føle den kærlighed, som dets Herre altid viste det.

9. Det var nødvendigt, at den fuldkomne kærlighed blev menneske, at "Ordet" inkarnerede og antog en krop, som var håndgribelig og synlig for menneskene, for at disse endelig kunne erfare, hvor meget og på hvilken måde Gud elskede dem.

10. Ikke alle erkendte Faderens nærvær i Jesus. Hvordan skulle de også kunne erkende ham, når Jesus var ydmyg, medfølelse og kærlig selv over for dem, der fornærmede ham? De anså Gud for at være stærk og stolt over for sine fjender, dømmende og frygtindgydende for dem, der fornærmede ham.

11. Men ligesom mange afviste dette ord, troede mange også på det – det ord, der trængte ind i hjertets inderste. Den måde at helbrede lidelser og uhelbredelige sygdomme på blot med en kærtegn, et blik af uendelig medfølelse, med et ord af håb, den lære, der var løftet om en ny verden, et liv fuldt af lys og retfærdighed, kunne ikke længere udslettes af mange hjerter, som forstod, at denne guddommelige menneske var Faderens sandhed, den guddommelige kærlighed fra Ham, som menneskene ikke kendte og derfor ikke kunne elske.

12. Frøet til denne højeste sandhed var for evigt sået i menneskehedens hjerte. Kristus var såmanden, og Han plejer stadig sin såning. Derefter vil Han høste sin frugt og glæde sig ved den for evigt. Da vil Han ikke længere sige i sit ord: »Jeg er sulten« eller »Jeg er tørstig«, for endelig vil hans børn elske Ham, som Han har elsket dem fra begyndelsen.

13. Hvem taler til jer om Kristus, disciple? Han selv.

14. Det er mig, »Ordet«, der på ny taler til dig, menneskehed. Genkend mig, tvivl ikke på min tilstedeværelse på grund af den beskedne skikkelse, hvori jeg viser mig. Hos mig kan der ikke være tale om hovmod.

15. Genkend mig på min daværende livsvej i verden, husk, at jeg døde lige så ydmygt, som jeg var blevet født og havde levet. (296, 4-16)

Håb og forventninger

16. Efter mit bortgang i den "Anden Tid" blev min genkomst forventet fra generation til generation blandt dem, der bevarede troen på Mig. Fra forældre til børn blev det guddommelige løfte videregivet, og mit ord holdt længslen om at opleve min tilbagevenden i live.

17. Hver generation troede, at den var den udvalgte, i forventning om, at deres Herres ord ville opfyldes i den.

18. Således gik tiden, og også generationerne gik, og min løfte blev mere og mere fortrængt fra hjerterne, og man glemte at våge og bede. (356, 4-5)

19. Verden er underkastet prøvelsen, nationerne føler hele byrden af min retfærdighed, der falder på dem, og mit lys, min stemme, der kalder på jer, gør sig gældende i hele menneskeheden.

20. Menneskerne mærker min tilstedeværelse, de opfatter min universelle stråle, der falder ned og hviler over dem. De fornemmer mig uden at kende dette værk*, uden at have hørt mit ord, og de løfter deres sjæle op til mig for at spørge mig: »Herre, i hvilken tid lever vi? Disse prøvelser og lidelser, der har ramt menneskene – hvad betyder de, Fader? Hører du da ikke denne verdens klager? Har du ikke sagt, at du ville komme igen? Hvornår vil du da komme, o

Herre?" Og i hver trosgruppe og religiøs samfund hæver mine børns ånd sig, og de søger mig, beder mig, spørger mig og venter på mig. (222, 29)

** Kristi åbenbaringer ved hans genkomst i ordet, i åndelig form, som begyndte i 1866 i Mexico gennem forløberen Elias.*

21. Menneskerne spørger Mig og siger til Mig: "Herre, hvis Du eksisterer, hvorfor åbenbarer Du Dig ikke blandt os, selvom Du på andre tidspunkter er kommet ned til vores jordiske verden? Hvorfor kommer du ikke i dag? Er vores gudløshed nu så stor, at den forhindrer dig i at komme os til hjælp? Du har altid søgt de fortabte, de "blinde", de "spedalske" — nu er verden fuld af dem. Vækker vi ikke længere din medfølelse?

22. Du har sagt til Dine apostle, at Du ville vende tilbage til menneskene, og at Du ville give tegn på Din komme, som vi nu tror at se. Hvorfor viser Du os ikke Dit ansigt?"

23. Se, således venter menneskene på Mig uden at føle, at Jeg er blandt dem. Jeg er foran deres øjne, og de ser Mig ikke; Jeg taler til dem, og de hører ikke Min stemme; og når de endelig skuer Mig et øjeblik, fornægter de Mig. Men Jeg vidner fortsat om Mig selv, og dem, der håber på Mig, vil Jeg fortsat vente på.

24. Men sandelig, tegnene på min åbenbaring i denne tid har været store; selv menneskenes blod, der er udgydt i strømme og har gennemvædet jorden, har varslet tiden for min tilstedeværelse blandt jer som Helligånden. (62, 27-29)

25. Ingen bør være overrasket over min tilstedeværelse. Allerede gennem Jesus viste jeg jer de begivenheder, der ville forkynde min åbenbaring som Sandhedens Ånd. Jeg sagde jer også, at min komme ville ske i Ånden, for at ingen skulle forvente materielle manifestationer, som aldrig vil komme.

26. Se på det jødiske folk, som stadig venter på Messias, uden at han kommer i den form, de forventer, fordi den sande allerede var hos dem, og de ikke genkendte ham.

27. Menneskehed, vil du ikke anerkende min nye åbenbaring for fortsat at forvente mig i overensstemmelse med din trosopfattelse og ikke i overensstemmelse med det, jeg lovede dig? (99, 2)

28. Verden skal ikke forvente en ny Messias. Ligesom Jeg lovede at vende tilbage, har Jeg også ladet jer vide, at mit komme vil være åndeligt; men menneskene har aldrig forstået at forberede sig på at modtage Mig.

29. Dengang tvivlede menneskene på, at Gud kunne være skjult i Jesus, som de anså for at være et menneske som alle andre og lige så ringe som ethvert andet. Ikke desto mindre kom menneskene senere, i betragtning af Kristi mægtige gerninger, til den overbevisning, at i den mand, der blev født i verden, voksede op og døde, var Guds "Ord". Men i nutiden ville mange mennesker kun anerkende mit komme, hvis jeg kom som menneske, som i den anden tid.

30. Beviserne for, at Jeg kommer i Ånden og således åbenbarer Mig for menneskeheden, vil trods vidnesbyrdene ikke blive anerkendt af alle, for materialismen vil være som en mørk binde for øjnene på mange.

31. Hvor mange ønsker at se Kristus lide endnu en gang i verden og modtage et mirakel fra ham for at tro på hans tilstedeværelse eller hans eksistens. Men sandelig, jeg siger jer, på denne jord vil der ikke længere være en krybbe, der ser mig blive født som menneske, ej heller et nyt Golgata, der ser mig dø. Nu vil alle, der opstår til det sande liv, føle mig født i deres hjerte, ligesom alle, der stædigt forbliver i synden, vil føle mig dø i deres hjerte. (88, 27-29)

32. Se, hvor mange mennesker der i denne tid udforsker skrifterne fra fortiden, reflekterer over profeterne og forsøger at forstå de løfter, som Kristus gav om sin genkomst.

33. Hør, hvordan de siger: "Mesteren er nær" — "Herren er allerede her", eller: "Han kommer snart", og tilføjer: "Tegnene på hans tilbagevenden er klare og tydelige."

34. Nogle søger og påkalder Mig, andre føler Min tilstedeværelse, og atter andre fornemmer Min komme i Ånden.

35. Åh, hvis bare alle allerede havde den tørst efter erkendelse, hvis bare alle havde det ønske om at kende den højeste sandhed! (239, 68-71)

36. Se, hvordan mennesker i alle trosretninger og sekter undersøger tiden, livet og begivenhederne i håb om at opdage de tegn, der forkynnder mit komme. Det er uvidende mennesker, der ikke ved, at jeg allerede i lang tid har åbenbaret mig, og at denne form for åbenbaring snart vil ophøre.

37. Men jeg siger jer også dette, at mange af dem, der venter på mig med så stor længsel, ikke ville genkende mig, hvis de var vidne til den måde, hvorpå jeg åbenbarer mig, men snarere ville afvise mig på det kraftigste.

38. Kun vidnesbyrdene vil nå frem til dem, og gennem disse vil de alligevel komme til at tro, at Jeg har været blandt mine børn.

39. Også I har inderst inde ventet på Mig med utålmodighed; men Jeg vidste, at I ville genkende Mig og høre til Mine arbejdere i denne tid. (255, 2-4)

Bibelske løfter

40. I min åbenbaring gennem Jesus forkyndte Jeg jer Helligåndens komme; men menneskene troede, at der var tale om en guddom, der — ukendt for dem — befandt sig i Gud, uden at kunne forstå, at når Jeg talte om Helligånden, talte Jeg til jer om den eneste Gud, som forberedte den tid, hvor han ville åbenbare sig for menneskene gennem den menneskelige forstand. (8, 4)

41. Hvorfor skulle nogen være overrasket over mine nye åbenbaringer? Sandelig, Jeg siger jer, patriarkerne fra oldtiden havde allerede kendskab til denne tidsalders komme, seerne fra andre epoker havde skuet den, og

profeterne forkyndte den. Det var et guddommeligt løfte, der var blevet givet menneskene længe før Jeg kom til verden i Jesus.

42. Da jeg forkyndte mine disciple min genkomst og meddelte dem den måde, hvorpå jeg ville åbenbare mig for menneskene, var der allerede gået lang tid, siden løftet var blevet givet jer.

43. Nu har I forløbet af den tid for øje, her går disse profetier i opfyldelse. Hvem kan blive overrasket over det? Kun dem, der har sovet i mørket*, eller dem, der har udslettet mine løfter i sig. (12, 97-99)

** Begrebet "mørke" har her og andre steder betydningen "uvidenhed", "uvidenhed", mens "lys" i den modsatte betydning bruges som symbol på "indsigt", "oplysning".*

44. Da Jeg vidste, at I kun i ringe grad ville fordybe jer i Mine lære, og da Jeg forudså de vildfarelser, I ville falde for ved fortolkningen af Mine åbenbaringer, forkyndte Jeg jer Min tilbagevenden ved at sige, at Jeg ville sende jer Sandhedens Ånd, for at han kunne opklare mange hemmeligheder og forklare jer det, I ikke har forstået.

45. For i kernen af mit profetiske ord meddelte Jeg jer, at Jeg i denne tid ikke ville komme som på Sinai under lyn og torden, og heller ikke at Jeg ville blive menneske og menneskeliggøre min kærlighed og mine ord som i den »Anden Tid«, men at jeg i min visdoms stråle ville komme til jeres ånd, overraske jeres forstand med inspirationens lys og kalde ved jeres hjerters døre med en stemme, som jeres ånd forstår. Disse forudsigelser og løfter går netop nu i opfyldelse.

46. Det er nok, at I forbereder jer lidt for at se mit lys og føle min Ånds nærvær – den samme, som forkyndte jer, at han ville komme for at undervise jer og afsløre sandheden. (108, 22-23)

47. Der er mange, der af frygt eller manglende flid ikke har udviklet sig og kun følger Moseloven uden at anerkende Messias' komme, og andre, der, selvom de tror på Jesus, alligevel ikke har ventet på den lovede Trøster-Ånd. Nu er jeg kommet ned for tredje gang, og de har ikke ventet på mig.

48. Englene har forkyndt disse åbenbaringer, og deres kald har fyldt rummet. Har I genkendt dem? Det er den åndelige verden, der er kommet til jer for at vidne om min tilstedeværelse. Alt, hvad der er skrevet, vil gå i opfyldelse. Den ødelæggelse, der er udløst, vil besejre menneskets hovmod og forfængelighed, og dette menneske — nu ydmygt — vil søge Mig og kalde Mig Fader. (179, 38-39)

49. Følgende sagde jeg til jer dengang: »Det, jeg har sagt til jer, er ikke alt, hvad jeg skal lære jer. For at I skal erfare alt, må jeg først gå bort og sende jer Sandhedens Ånd, så han kan forklare alt, hvad jeg har sagt og gjort. Jeg lover jer Trøsteren i prøvelsens tider.« Men denne Trøster, denne Forklarer, er jeg selv,

der vender tilbage for at oplyse jer og hjælpe jer med at forstå de tidligere undervisninger og denne nye, som jeg nu bringer jer. (339, 26)

50. I visdommen ligger den helbredende balsam og den trøst, som jeres hjerte længes efter. Derfor lovede jeg jer engang Sandhedens Ånd som Trøstens Ånd. Men det er uundværligt at have tro for ikke at stå stille på vejen eller føle frygt over for prøvelserne. (263, 10-11)

Opfyldte tegn

51. Der er kun få mennesker, der erkender tegnene på, at en ny tidsalder er begyndt, og at Jeg i øjeblikket åbenbarer Mig åndeligt for menneskeheden. De fleste af dem viet deres liv og deres bestræbelser til den materielle fremgang, og i denne hensynsløse og til tider blodige kamp for at nå deres mål lever de som blinde, mister de retningen, ved de ikke længere, hvad de stræber efter, kan de ikke se den nye daggrys klare skær, opfatter de ikke tegnene og er langt fra at tilegne sig kendskabet til mine åbenbaringer.

52. Denne menneskehed har troet mere på menneskers lære og ord end på de åbenbaringer, som Jeg har skænket den gennem tiderne. Venter I mon på, at Faderen i sin retfærdighed sender jer endnu større tegn end dem, I ser overalt, for at I kan føle og tro, at dette er den tid, der er forudsagt for min åbenbaring som Sandhedens Ånd? Åh, I småtroende mennesker! Nu vil I forstå, disciple, hvorfor Jeg til tider siger til jer, at Min stemme råber i ørkenen, fordi der ikke er nogen, der hører den og virkelig tager den til sig. (93, 27-28)

53. For at alle mennesker på jorden kan tro på sandheden i dette budskab, har jeg sørget for, at de tegn, der blev profeteret i gamle tider, kunne mærkes over hele kloden – profetier, der talte om min genkomst.

54. Derfor vil menneskene, når dette gode budskab når ud til nationerne, undersøge og granske alt, hvad der er blevet sagt til dem i disse tider, og overrasket og glade vil de opdage, at alt, hvad der er blevet forkyndt og lovet om min genkomst, trofast er gået i opfyldelse, som det sømmer sig for Ham, der kun har én vilje, ét ord og én lov. (251, 49)

55. I den "Anden Tid"* forkyndte Jeg mine apostle min nye åbenbaring, og da de spurgte Mig, hvilke tegn der ville forkynde den tid, forkyndte Jeg dem det ene efter det andet, ligesom de beviser, Jeg ville give dem.

** Frelseshistorien inddeles af Kristus i 3 store afsnit, tidsaldre eller "tider", hvor den "Anden Tid" er den med Guds åbenbaring gennem Jesus og tiden derefter (for nærmere oplysninger se kapitel 38)*

56. Forvarslerne er fremkommet indtil det sidste, de forkyndte, at dette er den tid, som Jesus forudsagde, og nu spørger Jeg jer: Hvis denne åndelige åbenbaring, som Jeg lader jer deltage i, ikke var sandhed – hvorfor er Kristus da ikke fremkommet (i den form, som de troende forventede), selvom tegnene

indtraf? Eller tror I, at fristeren også har magt over hele skabelsen og over naturkræfterne for at bedrage jer?

57. Jeg har engang advaret jer, så I ikke skulle falde for forførelsen fra falske profeter, falske kristusfigurer og falske frelsere. Men i dag siger Jeg jer, at den inkarnerede sjæl på grund af sin udvikling, sin erkendelse og erfaring er så langt fremme i sin opvågning, at det ikke er let at tilbyde hende mørke som lys, uanset hvor mange vildledende virkemidler dette måtte have til rådighed.

58. Derfor har Jeg sagt jer: Før I overgiver jer til denne vej i blind tro, så undersøg det, så meget I vil! Erkend, at dette ord er givet til alle, og at Jeg aldrig har forbeholdt Mig en del af det kun for bestemte mennesker. Se, at der i dette værk ikke findes nogen bøger, hvor Jeg søger at holde nogen lære hemmelig for jer.

59. Men jeg har også sagt til jer i den »Anden Tid« gennem min apostel Johannes' mund: »Hvis nogen hører min stemme og åbner døren, vil jeg komme ind hos ham og dele måltidet med ham, og han med mig.« Ligeledes lærte jeg jer lignelsen om jomfruerne, for at I måtte tage den til jer i denne tid. (63, 79-80)

60. Da forvarslerne og prøvelserne er indtruffet, og Jeg hverken er fremstået i synagogen eller i nogen kirke – aner verden da ikke, at Jeg i øjeblikket må åbenbare Mig et eller andet sted, da Jeg ikke kan bryde mit ord? (81, 41)

Kapitel 2 – Den tredje tids morgenrøde

Den første bekendtgørelse

1. Dette er en dag til minde: På en dato som i dag indviede jeg mine første stemmeførere for gennem dem at bekendtgøre mine nye anvisninger og mine nye åbenbaringer. Elias' ånd strålede gennem Roque Rojas* for at minde jer om den vej, som er Guds lov.

** Navnet på denne første taler udtales "Roke Rochas".*

2. Øjeblikket var højtideligt, de tilstedeværendes sjæle skælvede af frygt og glæde, ligesom Israels hjerte skælvede på Sinai-bjerget, da loven blev forkyndt; ligesom disciplene skælvede, da de på Tabor-bjerget så Jesu forherligelse, da Moses og Elias åndeligt viste sig til højre og venstre for Mesteren.

3. Den 1. september 1866 var fødslen af en ny tidsalder, daggrønt af en ny dag: den "Tredje Tid", der brød frem for menneskeheden.

4. Fra det tidspunkt er mange profetier og løfter, som Gud har givet menneskene i tusinder af år, uophørligt gået i opfyldelse. De er gået i opfyldelse hos jer, I mænd og kvinder, der bebor verden i denne tid. Hvem af jer har mon været på jorden, da disse profetier blev udtalt, og disse løfter blev givet? Det ved

kun Jeg; men det væsentlige er, at I ved, at Jeg lovede jer det, og at Jeg nu opfylder det.

5. Kender I til den "sky", som mine disciple så mig stige op på, da jeg åbenbarede mig for dem for sidste gang? For der står sandfærdigt skrevet, at jeg ville vende tilbage "på skyen", og jeg har opfyldt det. Den 1. september 1866 kom min Ånd på den symbolske sky for at forberede jer på modtagelsen af den nye undervisning. Derefter, i år 1884, begyndte jeg at give jer min undervisning.

6. Jeg kom ikke som menneske, men åndeligt, indkapslet i en lysstråle, for at lade den hvile på et menneskeligt forstandsevne. Dette er det middel, som min vilje har valgt for at tale til jer i denne tid, og jeg vil tilregne jer den tro, I har på dette ord.

7. For det er ikke Moses, der fører jer gennem ørkenen til det forjættede land, og heller ikke Kristus som menneske, der lader jer høre sit livets ord som en vej til frelse og frihed. Nu er det disse skabningers menneskelige stemme, der når jeres ører, og det er nødvendigt at åndeliggøre sig for at opdage den guddommelige essens, hvori Jeg er til stede. Derfor siger Jeg jer, at det er fortjenstfuldt, at I tror på dette ord, for det gives gennem ufuldkomne væsener. (236, 46-50)

8. I året 1866 opstod den første menighed af spiritualister, disciple af dette værk. Undervist af lyset fra min Ånd og af Elias begyndte disse første disciple at modtage budskabets stråler, som I nu, før dets afslutning, modtager i overflod. (255, 10)

Budskaber og henvisninger fra hele verden

9. Elias, som først måtte komme for at berede Herrens vej, åbenbarede sig for første gang i 1866 gennem den menneskelige fornuft. Vil I ikke bruge lidt tid på at undersøge de tegn og begivenheder, der fandt sted på alle områder og faldt sammen med tidspunktet for denne åbenbaring? Igen vil det være de lærde, der studerer stjernerne, og som i oldtiden blev kaldt magikere, der vil vidne om, at himlen har givet tegn, som er guddommelige kald. (63, 81)

10. Tro ikke, at dette sted på jorden, hvor man hører dette ord, er det eneste sted, hvor Jeg viser Mig for Mine børn. For sandelig, Jeg siger jer, Min åbenbaring i forskellige former er verdensomspændende.

11. Elias, der åbenbarede sig blandt jer som forløber for min åbenbaring gennem det menneskelige forstandsevne, kom ikke kun til dette land, hvor I bor. Han gik fra det ene sted på jorden til det andet og forkyndte den Nye Tid og bekendtgjorde himmelrigets nærhed.

12. Fra alle sider lød der råb, der forkyndte jer min ankomst: Den rystede natur rystede jorden, videnskaben undrede sig over nye åbenbaringer, den åndelige verden* kastede sig over menneskene, og alligevel forblev menneskeheden døv over for disse råb, forløberne for en ny tidsalder.

** Dette udtryk henviser til beboerne på de højere planer i det hinsides, lysånderne i Guds ånde verden.*

13. En strøm af guddommeligt lys faldt ned for at hente menneskene ud af deres mørke. Men disse – egoistiske og materialistiske*, fjernt fra at stræbe efter sjælens fuldkommenhed, efter moralsk forbedring af deres liv på jorden – brugte kun dette lys til at skabe troner og herlighed, bekvemmeligheder og fornøjelser for kroppen og – når de fandt det nødvendigt – også våben til at ødelægge deres medmenneskers liv. Deres øjne blev blændet af intensiteten af mit lys, og deres forfængelighed blev deres undergang. Men jeg siger jer, at netop gennem dette lys vil de finde sandheden, opdage vejen og redde sig selv.

** Dette betyder det modsatte af "åndelig", altså et liv og en tankegang hos mennesket, der kun er rettet mod det materielle og fysiske.*

14. De, der var i stand til at tage dette lys til sig i deres sind og modtog det som et guddommeligt budskab, lod deres samvittighed styre deres skridt og tjene som retningslinje for deres handlinger. For de havde en forudelse om, at Herren er vendt tilbage, og at Han er blandt menneskene.

15. Repræsentanterne for de forskellige sekter og trosretninger ønskede ikke at modtage Mig; deres hjerte, deres værdighed og deres falske storhed forhindrede dem i at tage imod Mig åndeligt. Derfor har der over hele jorden dannet sig grupper, broderskaber og foreninger af dem, der fornemmer den Nye Tids nærvær, som søger ensomheden for at bede og modtage Herrens inspiration. (37, 76-81)

16. Der findes religiøse samfund, der søger at forberede sig på mit genkomst, uden at vide, at jeg allerede er på vej.

17. Jeg kaldte på alle, og i sandhed nåede mit kald og rygtet om, at jeg i øjeblikket åbenbarer mig for menneskene, ud til alle verdenshjørner, sammen med vidnesbyrd og beviser, der taler om mig: fornyede syndere, omvendte vantro, "døde", der opstår, uhelbredeligt syge, der bliver raske, og besatte, der befries fra deres ondskab.

18. Men jeg fandt mange døde, andre forfængelige i deres jordiske anseelse og atter andre for frygtssomme til at bekendtgøre min åbenbaring som Sandhedens Ånd. Jeg modtog og underviste alle, der kom til mig og stolede på min kærlighed. (239, 17-19)

19. Fra andre lande vil menneskemængder komme til dette folk, som ivrigt vil udspørge jer om de åndelige begivenheder, som I har været vidne til i denne tid, og også om de åbenbaringer og profetier, som Jeg har givet jer.

20. For i mange dele af verden har man modtaget mine budskaber, der siger, at min guddommelige stråle er kommet ned på et sted i Vesten for at tale til denne tids menneskehed.

21. Når tiden er inde, vil I opleve, hvordan de vil komme fra andre folkeslag og nationer for at opsøge jer. Da vil mændene fra de store trosretninger blive berørt af, at det ikke er dem, jeg henvendte mig til. (276, 45)

22. Hvor lidt interesserer verden sig for min nye manifestation! Hvor få er der, der våger og venter på mig, og hvor mange er der, der sover!

23. Om dem, der lever i forventning om Mig, kan Jeg sige jer, at ikke alle aner den faktiske form af Min tilstedeværelse i denne tid. For mens nogle under indflydelse af gamle trosforestillinger mener, at Jeg vender tilbage til verden som menneske, tror andre, at Jeg må fremtræde i en eller anden for hvert menneskes øje synlig skikkelse, og kun meget få gætter på sandheden og aner, at mit komme er åndeligt.

24. Mens nogle spørger sig selv, hvilken skikkelse Jeg vil antage, på hvilket tidspunkt eller på hvilken dag Jeg vil vise Mig på jorden, og på hvilket sted Jeg vil fremtræde, siger andre, uden at tænke på bestemte fremtrædelsesformer eller tidspunkter: "Mesteren er allerede blandt os, hans lys, som er hans ånd, overskyller os."

25. Når dette budskab når frem til alle hjerter, vil det for nogle være et øjeblik af jubel, fordi de i det vil finde bekræftelse på alle deres forudannelser og deres tro. Andre vil derimod benægte sandheden i mit budskab, fordi de ikke finder det i overensstemmelse med det, de troede ville ske, og med den måde, det ville åbenbare sig på. (279, 41-44)

Elias' virke som Herrens forløber

26. Jeg lod Elias vende tilbage i den "Tredje Tid"*, og jeg som Mester havde forkyndt ham i den "Anden Tid" og sagt: "Sandelig, Elias har været iblandt jer, og I har ikke genkendt ham. Jeg vil vende tilbage til verden, men sandelig, jeg siger jer: Før mig vil Elias være der."

** se kapitel 38.*

27. Da hvert ord fra Mesteren går i opfyldelse, er Elias i den "Tredje Tid" kommet foran Mig for at vække sjælene, for at lade dem ane, at Helligåndens time har åbnet sin port, for at sige til hver sjæl, at den skal åbne sine øjne, at den skal forberede sig på at krydse tærsklen fra den Anden Tidsalder til den Tredje. For at Elias' åbenbaring skulle være mere forståelig i denne "Tredje Tid", lod Jeg ham give sig til kende gennem en retfærdig mand: Roque Rojas.

28. Elias oplyste denne mand åndeligt fra det hinsides, inspirerede ham, styrkede ham og vejledte ham på alle hans veje fra begyndelsen til slutningen.

29. Men sandelig, Jeg siger jer, at det ikke var ham, der valgte Roque Rojas blandt menneskene. Jeg udvalgte ham, sendte hans sjæl, som var forberedt gennem Min barmhjertighed. Jeg gav ham en krop, som ligeledes var forberedt af Mig, og I ved, at han var ydmyg, at Faderen gennem hans ydmyghed og hans

dyd udførte store gerninger. Han var profet, talerør, seer og leder. Af alt dette efterlod han folket et lysende eksempel.

30. Han blev hånet og spottet af sit eget folk, ligesom det skete for Moses i ørkenen, blev forfulgt som profeten Elias og måtte trække sig tilbage til bjergtoppene for der at bede for sit folk og gå i brechen for det.

31. Ligesom sin mester blev han hånet og dømt af præster og skriftkloge. Ligesom hans mester var det kun nogle få, der troede på ham, fulgte ham og omgav ham. Hans hænder udstrålede helbredende kræfter og udførte mirakler, der vækkede tro hos nogle og skabte forvirring hos andre. For nogle kom der profetiske ord fra hans læber, som gik i opfyldelse til punkt og prikke. Hans mund gav råd fulde af trøst til de syge hjerter. 32. Hans sind var i stand til at modtage store inspirationer og kunne, ligesom de retfærdiges, apostlenes og profeternes, falde i ekstase. Hans ånd kunne løsrive sig fra denne verden og hans krop for at træde ind i det åndelige rige og ydmygt nå frem til dørene til Herrens hemmelige skatkammer. Gennem denne ophøjelse åbenbarede Elias' ånd sig for de første vidner, endnu før Mesterens stråle kom. (345, 57-58)

33. Roque Rojas samlede en gruppe mænd og kvinder fulde af tro og god vilje, og der, i skødet af hans første forsamlinger, åbenbarede Elias sig gennem budbringerens forstand ved at sige: "Jeg er profeten Elias, den, der blev forherliget på Tabor-bjerget." Han gav sine første disciple de første undervisninger, samtidig med at han forkyndte dem åndelighedens tidsalder og profeterede dem, at den Guddommelige Mesters stråle snart ville komme for at åbenbare sig for sit folk.

34. En dag, da det beskedne forsamlingssted i Roque Rojas var fyldt med tilhængere, der troede på denne mands ord, kom Elias ned for at oplyse sin talsmands sind, og inspireret af Mig salvede han syv af disse troende, som skulle repræsentere eller symbolisere de syv segl.

35. Senere, da det lovede øjeblik for min åbenbaring var kommet, fandt jeg, at af disse syv udvalgte var der kun én, der vågede i forventning om den rene Brudgoms ankomst, og dette hjerte tilhørte Damiana Oviedo, jomfruen, hvis sind som det første fik lov til at modtage lyset fra den guddommelige stråle som belønning for hendes udholdenhed og forberedelse.

36. Damiana Oviedo repræsenterede det sjette segl*. Dette var endnu et bevis på, at lyset fra det sjette segl er det, der oplyser denne æra. (1, 6-9)

** Dette begreb, der henviser til Johannes' Åbenbaring, betegner det næstsidste af de "syv segl", som skal forstås som symboler på 7 epoker inden for de 3 tidsalder i frelseshistorien (for nærmere oplysninger herom se kap. 38).*

37. Kun få kunne virkelig fornemme Guds udsendtes nærvær. Endnu en gang var han stemmen, der råbte i ørkenen, og på ny forberedte han menneskenes

hjerter på Herrens forestående komme. Således blev det sjette segl brudt, afslørede sit indhold og strømmede ud som en strøm af retfærdighed og lys over menneskeheden. På denne måde blev mange løfter og profetier opfyldt.

38. Elias oplyste ligesom Jesus og Moses jeres ånds øjne, for at I skulle se Faderen. Moses lærte jer: "Du skal elske din næste som dig selv." Jesus sagde til jer: "Elsk hinanden!" Elias påbød jer at have mere og mere medfølelse med jeres næste og tilføjede straks: "og I vil se min Fader i al hans herlighed." (81, 36-37)

39. Når mørket, der omhyller menneskeheden, forsvinder, og det bliver lyst i sjælene, vil de mærke en ny tidsalders tilstedeværelse, fordi Elias er vendt tilbage til menneskene.

40. Men da disse ikke var i stand til at se ham, var det nødvendigt, at hans ånd åbenbarede sig gennem den menneskelige forstand, og at han viste sig for de seende i det symbol på profeten Elias: over skyerne i sin ildvogn.

41. Elias er i denne tid kommet som forløber for at forberede mit komme. Han er kommet som profet for at forkynde jer den nye tidsalder med dens kampe og prøvelser, men også med visdommen i hans åbenbaringer. Han kommer med sin lysvogn for at invitere jer til at stige op i den, for at bære jer op over skyerne og bringe jer til det åndelige hjem, hvor freden hersker. Stol på ham som den gode hyrde, følg ham åndeligt, ligesom folket i den "første tid" fulgte Moses. Bed, så han kan hjælpe jer med at opfylde jeres opgave, og hvis I ønsker at efterligne ham, så gør det. (31, 58-59)

42. Elias, en ånd med stor magt, som ikke er blevet genkendt af menneskeheden, har altid været min forløber. I dag er han endnu en gang kommet for at forberede de mærkede*, som har tjent mig som stemmeførere, samt alle mennesker.

** De mærkede (spansk: marcados) eller de beseglede (Åb. Joh., kap. 14, 1-5) er de af Kristus udvalgte, som af ham har modtaget det guddommelige treenigheds tegn på deres pande. (For nærmere oplysninger herom se kap. 39, sidste afsnit)*

43. Når I forbereder jer og studerer min undervisning for at lære min vilje at kende, vil Elias komme jer til hjælp og være jer en støtte og ven.

44. Elias er (en) guddommelig stråle, der oplyser og leder alle væsener og fører dem til Mig. Elsk ham og ær ham som jeres banebryder og talsmand. (53, 42-44)

45. Profeten Elias, forløberen, forvarslet om den »Tredje Tid«, går i forbøn for sin hjord, han beder for dem, der ikke forstår at bede, og dækker med sin kappe synders skamplet i håb om deres fornyelse. Elias ruste sine skarer, sine hære, til at bekæmpe det mørke, der er opstået gennem menneskehedens uvidenhed, synd, fanatisme og materialisme. (67, 60)

46. Nu er det opgaven for alle, der allerede er forberedte og opvågnede, at forkynde verdens befrielse. Husk, at Elias, den lovede for denne tid, i øjeblikket

forbereder alt for at redde jordens nationer, der er slaver af materialismen, fra Faraos magt, som Moses engang gjorde i Egypten med Israels stammer.

47. Sig til jeres medmennesker, at Elias allerede har åbenbaret sig gennem den menneskelige forstand, at hans tilstedeværelse har været i Ånden, og at han fortsat vil oplyse alle folks vej, så de kan komme fremad.

48. Jeres hyrde har til opgave at føre alle skabninger tilbage på deres rette vej, uanset om denne hører til det åndelige, det moralske eller det materielle område. Derfor siger Jeg jer, at de nationer vil blive velsignet, som gennem Elias modtager deres Herres kald, for de vil forblive forenet gennem loven om retfærdighed og kærlighed, som vil bringe dem fred som frugten af deres forståelse og broderskab. Således forenet vil de blive ført til kamppladsen, hvor de vil kæmpe mod fordærvelse, materialisme og løgn.

49. I denne kamp vil denne tids mennesker opleve de nye mirakler og forstå livets åndelige mening — den, der taler om udødelighed og fred. De vil holde op med at dræbe hinanden, fordi de indser, at det, de skal udrydde, er deres uvidenhed, deres egoisme og de fordærvelige lidenskaber, hvorfra deres fald og nød er opstået — både den materielle og den åndelige. (160, 34-36)

50. Elias er Guds stråle, med hvis lys han fordriver jeres mørke og befrier jer fra denne tids trældom, som er syndens, og som vil lede jeres sjæl gennem ørkenen, indtil den når det "forjættede land" i Guds skød. (236, 68)

Kapitel 3 – Den åndelige sol ved Kristi genkomst

Herrens komme

1. Jeg er til stede blandt menneskene i en tid, hvor nye opdagelser har forandret menneskenes liv, og jeg gør min tilstedeværelse blandt jer mærkbar med den samme ydmyghed, som I engang kendte hos Mig.

2. Guds "Ord" er ikke blevet menneske igen, Kristus er ikke blevet født i en stalds fattigdom igen — nej; for det er ikke længere nødvendigt, at et legeme vidner om Guds magt. Hvis mennesker mener, at dette legeme her er den Gud, der er kommet til verden, tager de fejl. Guds nærvær er åndeligt, universelt, uendeligt.

3. Hvis alt, hvad menneskene har opnået i denne tid, lå inden for grænserne af det retfærdige, det tilladte og det gode, ville det ikke have været nødvendigt, at Jeg kom ned for at tale til jer igen. Men ikke alle de gerninger, som denne menneskehed byder Mig, er gode: der er mange fejltagelser, mange uretfærdigheder, mange afvigelser og ugerninger. Derfor var det nødvendigt, at Min omsorgsfulde kærlighed vækkede mennesket, da det var

mest fordybet i sit arbejde, for at minde det om, hvilke pligter det har glemt, og hvem det skylder alt, hvad der er, og hvad der endnu skal blive.

4. For at gøre Mig hørbar for en materialiseret menneskehed, der ikke kunne høre Mig fra ånd til ånd, måtte Jeg benytte Mig af dens åndelige gaver og evner for at give Mig til kende gennem menneskets forstand.

5. Forklaringen på, hvorfor Jeg "kommer ned" for at meddele Mig jer, er denne: Da I ikke var i stand til at hæve jer for at føre en samtale med jeres Herre fra ånd til ånd, måtte Jeg stige et trin ned, det vil sige fra det åndelige, fra det guddommelige, hvorhen I endnu ikke kan nå. Jeg måtte da gøre brug af jeres forstandsorgan, som har sin plads i menneskets hjerne, og overføre min guddommelige inspiration til menneskelige ord og materielle lyde.

6. Mennesket har brug for en udvidet viden, og det er Gud, der kommer til mennesket for at betro det visdom. Hvis det udvalgte middel til min korte åbenbaring gennem disse talerørs forstandsorgan ikke forekommer jer værdigt, så siger Jeg jer i sandhed, at det budskab, der gives gennem dem, er meget stort. I ville hellere have set, at min åbenbaring for menneskene var sket med pomp og ceremonier, der ville have gjort indtryk, men som i virkeligheden, set fra Åndens synspunkt, ville have været forfængelige, fordi de ikke indeholder noget sandt lys.

7. Jeg kunne være kommet midt i lyn og torden for at gøre min magt mærkbar; men hvor let ville det da have været for mennesket at erkende, at Herrens nærvær var kommet! Men tror I ikke, at frygten da ville være vendt tilbage i jeres hjerter, og også forestillingen om noget uforståeligt? Tror I ikke, at enhver følelse af kærlighed til Faderen blot ville have forvandlet sig til frygt for hans retfærdighed? Men I skal vide, at Gud, selvom Han er almægtig kraft, ikke vil besejre jer gennem denne magt, ikke vil gennemtvinge sig gennem den, men gennem en anden magt, og det er kærlighedens.

8. Det er den Guddommelige Ånd, der i dag taler til universet. Det er ham, der bringer lys over alt det, I ikke har erkendt klart i andre tider. Han er morgenrøden på en ny dag for alle mennesker, for han vil befri jer fra falske frygt, fjerne jeres tvivl for at frigøre jeres sjæl og jeres forstand.

9. Jeg siger jer: Når I har lært kernen i mine undervisninger og retfærdigheden i mine love at kende, vil I også erkende de grænser, som jeres forestillinger har pålagt jer og forhindret jer i at nå ud over en ringe erkendelse af sandheden.

10. Det vil ikke længere være frygten for straf, der afholder jer fra at søge og opdage. Kun hvis I virkelig ønsker at lære det uforståelige at kende, vil jeres samvittighed forbyde jer vejen; for I skal vide, at mennesket ikke har ret til hele sandheden, og at det kun skal forstå den del af den, der svarer til det.

11. Folk: Når min komme blev forkyndt på den måde, at den ville finde sted midt i krige, naturkræfter, der var sluppet løs, epidemier og kaos, så skete dette ikke, fordi jeg havde bragt jer alt dette; det skete, fordi min tilstedeværelse netop i den krisetid ville være til hjælp for menneskeheden.

12. Her er nu opfyldelsen af alt det, der er blevet sagt om min genkomst. Jeg kommer til menneskene, mens en verden kæmper med døden, og jorden i sin dødsrallen skælver og ryster for at bane vejen for en ny menneskehed. Derfor er Guds kald i den "Tredje Tid" et kald af kærlighed – en kærlighed, der bærer retfærdighed, broderskab og fred i sig og inspirerer til det.

13. Kristi ord spirede engang i hans disciple, og i det folk, der fulgte dem, voksede hans frø frem. Hans lære spredte sig, og dens indhold nåede ud over hele verden. Således vil også denne nutidige lære sprede sig, og den vil blive taget imod af alle dem, der er i stand til at føle og forstå den. (296, 17-27, 35)

Alle øjne vil se mig

14. Jesus sagde til sine disciple: »Jeg vil kun være væk fra jer en kort tid — jeg vil vende tilbage.« Derefter blev det åbenbaret for dem, at deres Mester ville komme »på skyen«, omgivet af engle og sende lysstråler ned til jorden.

15. Her er jeg nu »på skyen«, omgivet af engle, som er de åndelige væsener, der har åbenbaret sig blandt jer som budbringere for min guddommelighed og som jeres gode rådgivere. Lysstrålerne er mit ord, der bringer jer nye åbenbaringer, som oversvømmer enhver forstand med visdom.

16. Salige er de, der har troet uden at se, for de er dem, der føler min tilstedeværelse. (142, 50-52)

17. Mennesket vil gennem sin ånd opdage sandheden, alle vil mærke min tilstedeværelse; for jeg har allerede dengang sagt jer, at hvert øje vil se mig, når tiden er inde.

18. Nu, denne tid, I lever i, er netop den, der er forkyndt gennem mit ord og mine profeter fra fortiden, hvor alle mennesker skal se mig gennem deres ånds fornemmelser og evner.

19. Det vil ikke være nødvendigt, at de ser Mig i en begrænset menneskelig skikkelse for at kunne sige, at de har set Mig, men det vil være tilstrækkeligt, at deres ånd føler Mig, og deres forstand forstår Mig, for helt sandfærdigt at kunne sige, at de har set Mig.

20. Kærligheden og troen samt intelligensen kan se uendeligt længere, end jeres øjne er i stand til. Derfor siger Jeg jer, at det ikke er nødvendigt, at Jeg begrænser Min tilstedeværelse til den menneskelige skikkelse eller ved hjælp af en eller anden symbolsk figur for at få jer til at se Mig.

21. Hvor mange af dem, der så Mig i den "Anden Tid" eller fulgte med Mig, vidste ikke engang, hvem Jeg var. Hvor mange derimod, som ikke engang vidste noget om det, da Jeg blev født som menneske, så Mig i ånden, genkendte Mig ved mit lys og glædede sig over Min tilstedeværelse på grund af deres tro.

22. Åbn alle jeres øjne og bevis gennem jeres tro, at I er lysets børn. I kan alle se Mig, men for det er det uundværligt, at I har god vilje og tro. (340, 45-51)

23. Jeg siger jer: Hvis denne menneskehed på grund af sin kærlighedsløshed, sin afvigelse fra retfærdigheden og det gode skulle være endnu mere imod Mig, vil Jeg på dens vej fremstå i al herlighed, som Jeg gjorde for Saulus, og lade den høre Min stemme.

24. Så vil I opleve, hvordan mange af dem, der – uden at være klar over det – har forfulgt Mig, vil forvandle sig og, oplyste, begive sig ud for at følge Mig på vejen mod det gode, kærligheden og retfærdigheden.

25. Til dem vil Jeg sige: Stands, vandrere, og drik af denne kilde med krystalklart vand. Hvil jer fra den tunge livsrejse, som Jeg har pålagt jer. Betro Mig jeres bekymringer og lad mit blik trænge dybt ind i jeres sjæl, for Jeg vil fylde jer med nåde og trøste jer. (82, 46)

26. Min kærlighed vil få de mest følsomme strenge i jeres hjerter til at vibrere. Men det vil være overensstemmelsen med jeres samvittighed, der lader jer høre mit guddommelige koncert, og mange af jer vil se mig i Jesu åndelige skikkelse.

27. Jeg må påpege for jer, at Jesu skikkelse ikke er den mest fuldkomne måde, hvorpå I vil se Mig. Da jeg i fortiden sagde til jer: »Alle øjne vil se mig«, gav jeg jer at forstå, at I alle vil erkende sandheden, selvom jeg må sige jer, at jeg vil begrænse mig i overensstemmelse med hver enkelt sjæls udvikling. Men når I stiger op ad stigen til fuldkommenhed, vil I helt sikkert se mig i al min herlighed.

28. Forsøg nu ikke på nogen måde at forestille jer Mig. Tænk på: Hvis jeres ånd, selvom den er begrænset, er essens, er lys – hvilken skikkelse kunne da den Universelle Ånd, jeres Herres, have, som hverken har begyndelse eller ende? Lad det ufattelige forblive i mit Bog om den Guddommelige Visdom. (314, 69-70)

29. I mit ord om den "Anden Tid" lod jeg jer vide, at jeg på ny vil komme til jer, at mine åndelige hærskarer vil komme ned sammen med mig. Men menneskeheden har ikke rigtigt forstået og fortolket meningen med mit ord.

30. Derfor forventer hvert religiøst samfund at finde Mig i deres midte, derfor forventer de at se Mig med deres jordiske øjne; men de, der nu

forventer Mig på denne måde, er de samme, som engang benægtede, at Jesus var Messias, og betragtede ham som en drømmer.

31. I dag siger Jeg jer, Mine disciple: Det øjeblik vil komme, hvor I vil se Mig i al Min herlighed. På det tidspunkt vil jorden og dens indbyggere være rensset, og sjælens dyd og skønhed genoprettet. Smerten vil forsvinde, og alt vil blive lykke, vil være en uendelig "dag" uden ende for jer. Vil I ikke se disse mirakler? Vil I ikke have, at jeres børn kan føre en dialog med min Ånd og skabe en verden af fred, fri for synd? (181, 74, 81)

32. Hvis menneskeheden havde forstået at udgrunde profetierne fra den Første og den »Anden Tid«, ville den ikke være forvirret over deres opfyldelse. Det samme skete i den »Anden Tid«, da Messias blev født blandt menneskene, ligesom det sker nu, hvor Jeg er kommet i Ånden.

33. Indholdet af min undervisning er det samme i begge tider. Den forbereder jer, så I kan gøre dette liv til et kærligt, om end forgængeligt hjem, hvor mennesker betragter og behandler hinanden som søskende og viser hinanden den varme, der kendetegner ægte broderskab.

34. Forbered også sjælen på at træde ind i de verdener eller hjemsteder efter dette liv, som Herren har forberedt for sine børn. Mit ønske er, at I, når I kommer dertil, ikke føler jer fremmede, men at jeres åndelighed og jeres indre erkendelse lader jer se alt, hvad I møder, som om I allerede tidligere havde været der. Der vil være meget sandhed i dette, hvis I allerede her er i forbindelse med det åndelige gennem bønner. (82, 9-10)

35. Jeg er den vandrende, der banker på dørene til jeres hjerter. Jeg banker, og I ved ikke, hvem det er; I åbner og genkender Mig ikke. Jeg er som den vandrende, der kommer til en landsby og ikke har nogen, der kender ham, som den fremmede, der træder ind i et fremmed land og ikke bliver forstået på sit sprog. Sådan føler jeg mig blandt jer. Hvornår vil I mærke min tilstedeværelse? O mennesker, hvornår vil I genkende mig, ligesom Josef i sin tid blev genkendt af sine brødre i Egypten? (90, 1)

Kapitel 4 – Undervisningen gennem guddommelige åbenbaringer

Åbenbaringernes kilde

1. Det er "Ordet", der altid har været i Gud, det samme, som var i Kristus, og som I i dag kender gennem Helligånden, der taler til jer; for "Ordet" er ord, er lov, er budskab, er åbenbaring, er visdom. Når I har hørt "Ordet" gennem Kristi ord og nu modtager det gennem Helligåndens inspiration – sandelig, jeg siger jer, så er

det Guds stemme, I har hørt. For der er kun én Gud, kun ét Ord og kun én Helligånd. (13, 19)

2. Ved I, hvad oprindelsen er til det lys, der ligger i det ord, der udtales gennem stemmeførerens læber? Dets oprindelse ligger i det gode, i den guddommelige kærlighed, i det universelle lys, der udgår fra Gud. Det er en stråle eller en gnist af det universelle lys, der giver jer livet — det er en del af den uendelige kraft, der bevæger alt, og gennem hvilken alt svinger, pulserer og uophørligt følger sine baner. Det er det, I kalder guddommelig udstråling, det er lyset fra den guddommelige Ånd, som oplyser og opliver sjælene. (329, 42)

3. I dette øjeblik taler den til jer, som altid er kommet til jeres redning: Kristus, det guddommelige løfte, blevet menneske i Jesus i den "Anden Tid", det guddommelige Ord, der er blevet menneskeligt ord; kærlighedens, lysets og visdommens ånd, begrænset i en stråle, der via ånden berører menneskets sjæl og forstand for at lære det at formidle mine tanker. (90, 33)

4. Jeg er Kristus, som man har forfulgt, bespottet og gjort til anklaget i denne verden. Efter alt det, I har gjort mod Mig i "Den Anden Tid" i Jesus, kommer Jeg til jer for endnu en gang at bevise for jer, at Jeg har tilgivet jer og elsker jer.

5. Nøgen har I slået mig fast på korset, og på samme måde kommer jeg tilbage til jer; for jeg skjuler ikke min ånd og min sandhed for jeres øjne bag hykleriets eller løgnens slør. Men for at I kan genkende mig, må I først rense jeres hjerte. (29, 27-28)

6. I dag siger jeg jer: Her er Mesteren — den, som menneskene kaldte Rabbi fra Galilæa. Jeg giver jer den evigt gyldige lære, kærlighedens lære. Det festmåltid, som jeg i dag inviterer jer til, er åndeligt, ligesom brødet og vinen . Men i dag som før og som altid er jeg vejen, sandheden og livet. (68, 33)

Åbenbaringsstederne og modtagerne af åbenbaringerne

7. Husk, at jeg er Faderens "Ord"; at den guddommelige essens, som I modtager i dette ord, er lys fra denne skabende ånd; at jeg har efterladt en del af min ånd i hver af jer.

8. Men når I ser den fattigdom, der omgiver den skare, der netop lytter til Mig, og den beskedne rumlighed, hvor I er samlet, spørger I Mig i stilhed: "Mester, hvorfor valgte du ikke til din åbenbaring i denne tid en af de store templer eller domkirker, hvor man kunne have tilbudt dig rige alter og højtidelige ceremonier, som er dig værdige?"

9. Jeg svarer de hjerter, der tænker således om deres Mester: Det er ikke menneskene, der har ført Mig til denne fattigdom. Jeg har selv valgt den beskedne bolig i den fattige forstad til jeres by til Min åbenbaring for derved at gøre det klart for jer, at det ikke er materielle afgifter eller ydre offergaver, Jeg søger hos jer, men tværtimod: Jeg er netop vendt tilbage for endnu en gang at prædike ydmyghed, så I kan finde åndelighed i den. (36, 24-25)

10. Nogle tror ikke på min tilstedeværelse, fordi de holder fattigdommen og beskedenheden ved disse forsamlingssteder og den ubetydelighed, som de stemmeførere, gennem hvilke jeg giver mig til kende, udviser, imod det. Men hvis de, der tvivler på denne måde, studerede Kristi liv, ville de indse, at han aldrig søgte pomp og pragt, hyldelse eller rigdomme.

11. Disse steder kan være lige så fattige og ringe som den stald og det halm, hvorpå Jeg dengang blev født. (226, 38-39)

12. Tro ikke, at Jeg først i sidste øjeblik har udvalgt denne nation til Min nye åbenbaring. Alt var forudbestemt fra evighed. Denne jord, denne race, jeres sjæle blev forberedt af Mig, ligesom tiden for Min tilstedeværelse også var forudbestemt af Min vilje.

13. Jeg besluttede at begynde mine åbenbaringer blandt de ringeste, blandt dem, der bevarede forstanden og sjælen ren. Derefter tillod Jeg, at alle kom til Mig, for ved mit bord er der hverken forskelle eller fortrinsret. Mit ord, der blev sendt ned til dette folk, var enkelt og beskudent i sin form, tilgængeligt for jer, men dets indhold, fuldt af klarhed, var dybt for jeres ånd, fordi Jeg, selvom Jeg er kilden til al viden, altid udtrykker og åbenbarer Mig enkelt og klart. Jeg er ikke et mysterium for nogen ; mysteriet og gåden er børn af jeres uvidenhed. (87, 11-12)

14. De første, der lyttede til Mig, behandlede mit værk som et træ ved at skære de første grene af for at omplante dem til forskellige områder. Nogle fortolkede Mine undervisninger godt, andre kom på afveje.

15. Grupperne, der samledes i skyggen af de fattige forsamlingslokaler, var små. Men da disse blev talrigere, og menneskemængderne voksede, opfordrede Jeg dem til at forene sig, så alle kunne erkende sig som disciple af en eneste Mester og udøve undervisningen på samme måde; så frøet ikke blev sået efter "arbejdernes"* forgodtbefindende, men i overensstemmelse med den guddommelige vilje.

** Henvisning til Jesu lignelse om "arbejderne i vingården".*

16. Foran den Åndelige Ark i den Nye Pagt lovede menneskemængderne underkastelse, lydighed og god vilje; men da orkanerne og hvirvelstormene brød ind med magt og piskede træets grene, blev nogle svage, mens andre forblev urokkeligt standhaftige og lærte de nye "arbejdere" at dyrke "markerne".

17. Nogle, der havde erkendt denne åbenbarings storhed, havde til hensigt at trænge dybere ind i mine hemmeligheder, end det er min vilje, for at tilegne sig en viden og en magt, der skulle gøre dem overlegne i forhold til de andre; men meget snart stod de over for min retfærdighed.

18. Andre, som ikke kunne opdage dette værks storhed i dets renhed og enkelhed, har overtaget ritualer, symboler og ceremonier fra sekter og kirker, fordi de mente, at de derved kunne give mine åbenbaringer en højtidelighed. (234, 27-30)

19. Siden denne åbenbaring begyndte at vise sig, er jeres ånd blevet oplyst gennem min undervisning, selvom der også har vist sig vantro – både blandt dem, der har trænet deres forstand, og blandt de uuddannede og uvidende.

20. Hvor mange argumenter for at benægte denne åbenbaring! Hvor mange forsøg på at tilintetgøre dette ord! Men intet har standset mit budskabs forløb – tværtimod: Jo mere man har bekæmpet dette værk, jo mere er menneskenes tro blevet tændt, og jo mere tiden er gået, jo større er antallet af dem, gennem hvilke jeg formidler mit ord.

21. Hvad kan man lære af dette? At menneskelig magt aldrig vil være i stand til at forhindre den guddommelige magt i at gennemføre sine beslutninger.

22. Når folket samledes inden for disse forsamlingssteder, gjorde det dette altid uden frygt for verden, altid fuldt af tillid til min tilstedeværelse og min beskyttelse, og Jeg har bevist for det, at dets tro var baseret på sandhed. (329, 28-30, 37)

23. Der opstod en ny skare af apostle i dette fællesskab, bestående af enkle og ydmyge hjerter, som dog var fyldt af kærlighed og tro for at følge Mig. Naturligvis manglede der ikke blandt dem en ny Thomas, der måtte se for at tro på min tilstedeværelse – en ny Peter, der, selvom han troede på mig, ville fornægte mig af frygt for menneskerne, og en ny Judas Iskariot, der ville forråde mig ved at sælge mit ord og min sandhed for penge og smiger.

24. De skarer, der udgør dette folk, voksede stadigt og spredte sig over byer, landområder og landsbyer; og ud af dette folk opstod apostle af sandhed og retskaffenhed, opofrende arbejdere fulde af iver for deres Herres lære, og profeter med rent hjerte, der talte sandheden. (213, 72-73)

25. I min nye åbenbaring har jeg ændret alt: stederne og midlerne til forkyndelsen, for at fjerne den uvidenhed, den vildfarelse og den forkerte fortolkning, som man har tillagt mine tidligere åbenbaringer. Ligesom solen står op i øst, og I ser den ved middagstid på sit højeste punkt for derefter at se den gå ned i vest, således er mit Ånds lys i løbet af tiden vandret fra øst mod vest, for at I ikke skal begrænse min herlighed og min magt til bestemte steder, mennesker eller racer. (110, 9)

26. Det er nok for Mig, at nogle få hører Mig, for disse vil i morgen vidne om det for deres medmennesker. Jeg ved, at hvis Jeg havde kaldt alle mennesker til, ville de fleste ikke være kommet, fordi de er optaget af verdens anliggender. De ville fornægte Mig og forhindre, at mennesker med god vilje kommer for at høre Mig.

27. Her, i afsondretheden af disse ubetydelige steder, hvor Jeg åbenbarer Mig, lader Jeg mit frø spire. Jeg forener de enkle hjerter til menigheder, og når de så er fjernet fra det materialistiske livs larm, taler Jeg til dem om kærligheden, det Evige, Ånden, de sande menneskelige og åndelige værdier, hvorved Jeg får dem til at betragte livet gennem Ånden og ikke gennem sanserne.

28. Disse børnehjerner kalder Jeg disciple, og de, som aldrig har ejet noget, som aldrig er blevet bemærket af deres næste, blev fyldt med tilfredshed over at være blevet kaldet af Mig og er opstået til et nyt liv. De har rejst sig med overbevisningen og den høje følelse, at de kan være til nytte for deres næste, fordi Herren har lagt sine åbenbaringer i dem og vist dem kærlighedens vej.

29. Nogle vil måske fornægte dem og gøre nar ad dem, fordi de kalder sig Jesu disciple — men sandelig, Jeg siger jer, selv om denne nåde nægtes dem, vil de fortsat være mine disciple. (191, 33-36)

30. Verden venter på, at min stemme kalder på den; menneskenes hjerte, selvom det er dødt for troen, forventer, at Kristi stemme nærmer sig det og siger til det: "Stå op og vandre".

31. De "døde", de "blinde", de syge og de udstødte udgør et meget stort folk. Jeg vil komme til dem, for de, der lider åndeligt eller legemligt, er mest modtagelige for min tilstedeværelse. Verdens store — dem, der har magt, rigdomme og verdslig herlighed, tror ikke, at de har brug for Mig, og de forventer Mig ikke: Hvad kunne Kristus dog give dem, når de jo siger, at de allerede har alt? Måske nogle åndelige goder eller en plads i evigheden? Det interesserer dem ikke!

32. Det er grunden til, at Jeg har søgt disse skarer af fattige og syge i krop og sjæl for at forkynde Min lære for dem; for de længtes efter Mig, de søgte Mig. Så var det kun naturligt, at de fornemmede Min tilstedeværelse, da tiden kom til at vise Mig for menneskeheden på ny. (291, 32-34)

Overbringelsen af guddommelige åbenbaringer

33. Den, der tvivler på denne åbenbaring gennem det menneskelige forstandsevne, opfører sig, som om han benægter sin status som overlegen i forhold til de andre skabninger — som om han fornægter sin egen ånd og ikke ønsker at blive bevidst om det åndelige og forstandsmæssige niveau, som han har nået gennem uendeligt mange prøvelser, lidelser og kampe.

34. At benægte, at Jeg åbenbarer Mig gennem jeres forstandsevne eller jeres ånd, betyder at benægte sig selv og placere sig på de lavere skabningers niveau.

35. Hvem ved ikke, at mennesket er et Guds barn? Hvem ved ikke, at det bærer en sjæl i sig? Hvorfor så ikke tro, at der mellem Faderen og hans børn må være en eller flere måder at kommunikere med hinanden på?

36. Da Jeg er intelligens, henvender Jeg Mig til jer gennem jeres forstand; da Jeg er ånd, henvender Jeg Mig til jeres ånd. Men hvordan vil de, der benægter Min åbenbaring, kunne forstå og acceptere denne sandhed, når de aldrig har ønsket at betragte og erkende Mig som ånd? I deres hjerter har de udviklet mange vildledende opfattelser, såsom at tro, at Jeg er et guddommeligt væsen med menneskelig skikkelse, som må symboliseres gennem symboler og billeder for at kunne komme i forbindelse med Mig gennem dem.

37. Gennem århundreder har de mennesker, der har søgt Mig på denne måde, vænnet sig til tavsheden hos de billeder og skulpturer, som de beder for og udfører ritualer for, og i deres hjerter er der til sidst opstået den opfattelse, at ingen er værdig til at se, høre eller føle Gud. Ved at sige, at Jeg er uendeligt for høj til at nærme Mig menneskene, tror disse, at de bringer Mig en beundrende hyldest. Men de tager fejl; for den, der hævder, at Jeg er for stor til at beskæftige Mig med så små skabninger som mennesket, er en uvidende, der benægter det smukkeste, som Min Ånd har åbenbaret for jer: ydmygheden.

38. Hvis I tror på Kristus, hvis I hævder at være kristne, må I ikke nære så meningsløse forestillinger som den, at I ikke er værdige til, at jeres Herre nærmer sig jer. Har I glemt, at netop jeres kristne tro bygger på det bevis på guddommelig kærlighed, at Guds »Ord« blev menneske? Hvilken mere håndgribelig og menneskelig tilnærmelse kunne endnu bedre imødekomme forståelsesevnen hos de syndige og kødelige mennesker med formørkede sjæle og svag forstand end den, hvor Jeg lod dem høre Min guddommelige stemme, der var blevet til menneskelige ord?

39. Dette var det største bevis på kærlighed, ydmyghed og medfølelse med menneskene, som Jeg besøgte med blod, for at I altid skulle have for øje, at ingen er uværdig for Mig, da Jeg netop for dem, der var mest fortabte i muddret, i mørket og i lasterne, lod mit Ord blive menneske og udgød mit blods livskraft.

40. Hvorfor benægter da netop de, der tror på alt dette, nu Min tilstedeværelse og åbenbaring? Hvorfor søger de at hævde, at dette ikke er muligt, fordi Gud er uendelig, og mennesket er alt for lavtstående, alt for ubetydeligt og uværdigt? Sandelig, Jeg siger jer: Den, der fornægter Min åbenbaring i denne tid, fornægter også Min tilstedeværelse i verden i den "Anden Tid" og fornægter også Min kærlighed og Min ydmyghed.

41. For jer, de syndere, er det kun naturligt, at I i jeres synd føler jer fjernt fra Mig. Jeg derimod føler, at jo flere fejltagelser I begår, og jo mere I besudler jeres sjæl, desto mere nødvendigt er det, at Jeg vender Mig mod jer for at give jer lyset, række jer hånden for at helbrede og redde jer.

42. Jeg vidste, at hvis jeg igen ville åbenbare mig for mine børn, ville mange fornægte mig, og derfor forkyndte jeg allerede dengang min genkomst; men samtidig gjorde jeg det klart, at min tilstedeværelse da ville være åndelig. Men hvis I tvivler på dette, så overbevis jer selv ved hjælp af vidnesbyrdet fra de fire disciple, der nedskrev mine ord i evangelierne.

43. Her er jeg i ånden og sender jer mit ord fra den lysende "sky" og menneskeliggør det gennem disse talerør — som en forberedende undervisning til den åbenbaring, som I alle skal nå frem til: samtalen fra ånd til ånd. (331, 1-10, 13)

44. De guddommelige tanker er blevet overført til ord gennem mine stemmeførere, der befinder sig i ekstase, og som, forenet til sætninger, har dannet og fastlagt en åndelig lære, 64 kapitel 4, som er fuld af åbenbaringer og fuldkomne undervisninger.

45. Dette er den lovede trøster, dette er den forkyndte sandhedens ånd, som vil lære jer alt. Forberedelsen er allerede begyndt, der kommer tider, hvor I har brug for den, der, fordi han besidder styrke i sin ånd, leder jer med sit hjertes ædelhed og enkelhed, med visdom og barmhjertighed. (54, 51-52)

46. Min undervisning kommer til jer for at bringe lys til jeres forstand. Men undre jer ikke over den måde, hvorpå Jeg er kommet til jer i denne tid; vær ikke forvirrede over det, men lad det heller ikke blive en rutine.

47. Når mit Guddommelige Lys når frem til forstanden hos den menneske, der tjener Mig som stemme, bliver det fortættet til svingninger, der omdannes til ord af visdom og kærlighed. Hvor mange trin på himmelstigen må min Ånd nedstige for at nå frem til jer i denne form! Og også min "Åndelige Verden" måtte jeg sende til jer, for at den kan give jer en udførlig forklaring på mine undervisninger. (168, 48)

48. Jeg åbenbarer Mig gennem det menneskelige forstandsorgan, fordi hjernen er det "apparat", som Skaberen har skabt fuldkomment, for at intelligensen, som er sjælens lys, kan åbenbare sig i den.

49. Dette "apparat" er en model, som I med al jeres videnskab aldrig vil kunne efterligne. I vil bruge dets form og opbygning som forbillede for jeres skaberværker; men I vil aldrig nå den fuldkommenhed, som jeres Faders værker har. Hvorfor tvivler I da på, at Jeg kan bruge det, som Jeg har skabt? (262, 40-41)

50. I alle tider har min kærlighed som Mester været omhyggeligt rettet mod den undervisning, som menneskene havde brug for, og jeg er altid kommet til dem for at tale til dem i overensstemmelse med deres åndelige modenhed og deres intellektuelle udvikling.

51. Jeg er kommet til jer, fordi jeg har set, at menneskets ord og de læresætninger, I har skabt, ikke slukker jeres sjæls brændende tørst – tørst efter lys, tørst efter sandhed, efter evighed og kærlighed. Derfor har Jeg slået mig ned hos jer og benytter mig af ydmyge, uvidende og uuddannede mennesker og får dem til at falde i ekstase i det åndelige sind og sjælen, så budskabet om den "Tredje Tid" kan strømme ud af deres mund.

52. For at være værdige til at modtage og formidle mine guddommelige tanker måtte de kæmpe mod materialiseringen og verdens fristelser. På denne måde, ved at undertrykke deres egen personlighed og tæmme deres forfængelighed, har de opnået en fuldstændig hengivelse af deres væsen i de korte tidsrum, hvor de tilbød deres forstandsorgan til den guddommelige inspiration og dermed gjorde det muligt, at der fra deres læber kom et ord fuldt af visdom, ømhed, retfærdighed, balsam og fred.

53. Der vil altid være nogle, der ikke kan forstå, hvordan det kan være, at stemmebærerne kan udtrykke så megen viden i ord og udgyde så megen livskraft over åndene hos de mange tilhørere, uden at min Ånd kommer ned til disse hjerner, og kun en stråle af mit lys oplyser dem. Derfor siger Jeg jer, at heller ikke Kongestjernen — som I kalder solen — har behov for at komme til jorden for at oplyse den, da det lys, den sender til jeres planet fra afstand, er tilstrækkeligt til at bade den i lys, varme og liv.

54. På samme måde oplyser og opliver Faderens Ånd som en sol med uendelig strålekraft alt gennem det lys, Han sender ned over alle skabninger — både åndelige og materielle.

55. Forstå derfor, at hvor mit lys er, der er også min Ånd til stede. (91, 12-16)

56. En lysgnist fra min Ånd, en afspejling af det guddommelige Ord, er det, der falder ned på stemmeførerens Ånd, gennem hvilken jeg gør mit budskab hørbart for jer. Hvilken menneskelig stemmefører kunne modtage hele kraften i "Ordet"? Ingen. Og sandelig, jeg siger jer, I ved endnu ikke, hvad "Ordet" er.

57. "Ordet" er liv, er kærlighed, er Guds ord, men af alt dette kan stemmebæreren kun modtage et atom. Men her, i den lysstråle, i den essens, vil I kunne opdage det uendelige, det absolutte, det evige.

58. For at tale om Mig kan Jeg gøre dette både gennem store gerninger og gennem små og begrænsede udtryk. Jeg er i alt, alt taler om Mig, det store som det små er lige fuldkomment. Mennesket skal blot forstå at observere, reflektere og studere. (284, 2-3)

59. Mit "Ord" er ikke blevet menneske igen. I denne tid befinder Jeg Mig "på skyen", symbolet på det hinsides, hvorfra Min stråle udgår, som oplyser stemmeførerens forstand.

60. Det har behaget Mig at give udtryk for Mig selv gennem mennesket, og Min beslutning er fuldkommen. Jeg kender mennesket, for Jeg har skabt det. Jeg anser ham for værdig, for han er mit barn, for han er udgået fra mig. Jeg kan benytte mig af ham, for det skabte jeg ham til, og jeg kan åbenbare min herlighed gennem hans formidling, fordi jeg skabte ham for at herliggøre mig i ham.

61. Mennesket! Det er mit billede, fordi det er intelligens, liv, bevidsthed, vilje, fordi det besidder noget af alle mine egenskaber, og fordi dets ånd hører til evigheden.

62. Ofte er I ubetydeligere, end I har troet, og andre gange er I større, end I kan forestille jer. (217, 15-18)

63. Hvis I tænker lidt over det og studerer skrifterne, vil I indse, at alle profeterne gav udtryk for et og samme åndelige indhold, som de overbragte menneskene i deres ord. De gav menneskene formaninger, åbenbaringer og budskaber uden de vildfarelser, der kendetegnede den materialistiske kult, som